

Koncepcia sociálnej bezpečnosti

(hrubé zhrnutie pôvodného materiálu s rozsahom cca. 900 strán)

Fundament lepšej, dlhodobu udržateľnej spoločnosti.

Návrh jednotnej základne na kooperáciu všetkých politických strán s cieľom

1. identifikácie, hodnotenia a riadenia kľúčových procesov = problémov(?) spoločnosti,
2. zabezpečenia plnohodnotnej možnosti osvojenia genetického potenciálu človeka a tým
3. zostrojenia podmienok na napĺňanie tvorivého negenetického potenciálu (kultúry) populácie.

Obsah:

1. Autorské práva
2. Cieľ publikácie – špecifikácia cieľových vektorov
3. Používaná terminológia
4. Čo je to Človek?
5. Kritérium priblíženia sa k objektívnej realite = vytváranie stavových a chybových vektorov
6. Základné algoritmy samo(?)riadenia dodnes dominujúceho konceptu systému tzv. západnej civilizácie
7. Riadenie(manažment)
8. Metódy zisťovania kľúčových charakteristík ľubovoľného systému
9. Analýzy globálnych fundamentálnych konceptov
10. Človek ako dvojkanálový informačný systém
11. 1. Základná objektívna tendencia – Zmena logiky sociálneho správania
12. 2. Základná objektívna tendencia – Proces globalizácie
13. ProtoDialektika = Staroegyptská a starogrécka Dialektika
14. Dejiny globalizácie
15. Tandemný dialektický princíp riešenia problémov v praxi – optimálne formy koordinačných centier, riadenia firmy a štátu.
16. Tandem muž - žena
17. 5 foriem moci a ich prepojenie – Konceptuálna, Ideologická, Zákonodárna, Výkonná, Súdna
18. Staronové kategórie svetonázoru MIM vs. Samozvanými „elitami“ propagovaný METS
19. 7 zmyslov človeka
20. Dostatočne univerzálna funkcia tvorenia
21. 6 základných prostriedkov komunikácie (vedenia vojny)
22. Jadro politiky a ekonomiky kreditno-finančného systému – podstata neexistujúcich maskovacích fiktívnych problémov „sociálnych, zdravotných, zamestnanostných, dôchodkových, ekologických, kultúrnych, rómskych a iných“ a ich jednoduché RIEŠENIE skryté na povrchu
23. BOZP (základy psychohygieny)
24. Cvičenia

1. Autorské práva:

Publikácia je vlastníctvom slovenskej, európskej a svetovej kultúry. Ako všetko ostatné (od pästného klina, lyžičky, kolesa, kladky, lode...až po nádych a výdych). V zásade sme proti akýmkoľvek autorským právam a patentom, pretože brzdia rozvoj. Naši predkovia si tiež neschovávali kľúče od miešačky na svoje vynálezy, inak by sme boli stále ešte na strome. Takúto činnosť považujeme za zločin proti ľudskosti. Váha argumentu o „motivácii“ a potrebe finančnej odmeny pre autorov a vynálezcov je oproti váhe argumentu o brzdení vývoja zanedbateľná. Bezpečnostno-technické normy sú však samozrejme opodstatnené.

Fyzická, alebo právnická osoba, ktorá by si chcela prisvojiť v rámci dnešného dočasne akože platného právneho poriadku autorské práva tejto publikácie, sa stretne s odplatou za krádež vo forme nepríjemnej „mystiky“ vychádzajúcej za hranice právnej vedy. Napriek tomu má každý právo, vychádzajúc z jeho úrovne chápania a obecného prospechu, používať, kopírovať a vydávať tento materiál aj s komerčným účelom ako celok a aj vo fragmentoch všetkými jemu dostupnými prostriedkami. Kto používa nasledujúce materiály pri svojej činnosti, či v citáciách, fragmentoch alebo odkazoch, prijíma na seba zodpovednosť, a v prípade vytvorenia kontextu meniaceho zmysel následných materiálov ako celku má šancu stretnúť sa s „mystickým“ pôsobením mimo právneho rámca. Dielo MIM je zamerané na čo najrýchlejšie rozšírenie základných technologických a bezpečnostných vedomostí o tzv. matricových technológiách riadenia kultúry (jednotlivca v dave a dave samotného ako kolektívnej osobnosti s vlastným vedomím a podvedomím) medzi čo najširšiu vrstvu populácie. V mediálnom priemysle sú totiž v rámci socio-kultúrneho inžinieringu úzku špeciálne školenou samozvanou „elitou“ široko využívané na riadenie kultúry (=všetkej negeneticky prenášanej in-formácie dominujúcej formovaniu sekvencie obrazov vnímania vedomia a podvedomia dnešných más).

V následnej publikácii je použitý osvedčený (cca 25 rokov) interdisciplinárny (medzioborový, medzipredmetový) terminologický (pojmový) aparát založený na základnej ľudskej potrebe spájajúcej všetky odbory vedy – na **TVORENÍ** (identifikácii, relačnom hodnotení a riadení prebiehajúcich procesov vo svojom okolí = riadení osudu svojho a spoločnosti). Nepoužíva žiadne nové pojmy okrem pojmu **GP**, či **GPP** (Globálny prediktor, parazit) a snáď staronového **HNR** (Hierarchicky najvyššie riadenie = Boh).

Mnohé z následných definícií, vysvetlení a metodík pochádzajú z tradičných fragmentálnych kurzov vzdelávania pre „elity“ a ich perifériu (mnohých CEO, manažérov, vrcholových politikov, novinárov, umelcov a silové zložky), no sú doplnené s cieľom vytvoriť jeden celok. Ako je už vyššie uvedené, má celý dokument slúžiť ako pomôcka pre všetky vrstvy populácie na zvýšenie celkovej miery chápania procesov prebiehajúcich v ich okolí, ich vplyvu na život spoločnosti a možnosti ich ovplyvnenia. Je namierený na postupne zrušenie základu informačnej pyramídy, na ktorej je postavená dnešná skryto otrokárska spoločnosť. Zároveň ponúka základ, fundament pre spoločnosť novú, spoločnosť Ľudí (nie dav), vytvárajúcu podmienky pre Človeka na hľadanie a napĺňanie svojho potenciálu v rámci cieľov HNR na báze dôvery HNR, nie ateistickej viery v HNR (pr.: Verím v svojho otca, alebo svojmu otcovi? Verím v televíziu, alebo televízii?).

2. Cieľ

Cieľom publikácie je byť **metodológiou** (štruktúrovanou skupinou metód) subjektívneho priblíženia sa k Pravde (objektívnej realite). Nie byť Pravdou (objektívnou realitou) ako takou v poslednej inštancii. Všetko podlieha vývoju a prevereniu časom. Táto práca je snahou o popis Pravdy a Človeka. Je spojením viacerých úrovní vnímania. V žiadnom prípade nemá byť nemennou „dogmou“. Akákoľvek dogmatika je principiálne neprípustná. Snahou práce je popísať vo forme adekvátnej dnešnej úrovni vnímania spoločnosti tzv. **Zdravý sedliacky rozum** (mieru chápania procesov prebiehajúcich v blízkom a vzdialenom okolí človeka a spoločnosti po stovky a tisíce rokov a ich postoj k nim), ktorý naši predkovia po stovky generácii podávali svojim potomkom vo forme ľudových rozprávok, bájí a príbehov postavených v závislosti od danej kultúry na vytvorených a z časti od druhých kultúr prebratých prevládajúcich symboloch a vzťahoch medzi nimi. Dôležité pozitívne a negatívne pasáže akcentovali hudbou a inými druhmi umenia. Tak vznikol folklór, dnes občas popisovaný aj ako štruktúrovaná **séria kultúrnych mat(r)íc**. Tieto usporiadané spoločenské stereotypy (trendy, tendencie) zabudované do podvedomia daného jednotlivca a kolektívu determinujú z veľkej časti jeho - ich správanie. Objektívna pravda, realita je vždy konkrétna a platí pre daný dejinný okamih a kontext. Plnú objektívnu pravdu vie iba HNR. Existujú však metódy priblíženia sa ku nej a kritériá hodnotenia úspešnosti tohto procesu.

Ako sa hovorí: „Ak slepo zopakuješ Pravdu (objektívite blízke hodnotenie situácie) v inej situácii (na základe svojej miery chápania a postoja, stereotypov dominujúcich tvojom typu psychiky) vyhodnotenej neadekvátne, staneš sa automaticky klamárom..

Vždy v dejinách existovali 2 základné koncepty samo(?)riadenia spoločnosti:

1. Bohocentrický - t.j. neegocentrický, kde nie ja som centrom, stredobodom Vesmíru, podriadujúc si všetko svojim potrebám, svojmu egu, ale naopak: som jeho súčasťou, súčasťou väčšieho celku, kde centrom je skutočný Boh.
2. Egocentrický - t.j. pre uspokojenie vlastného ega a jeho potrieb (tu možno zaradiť aj tzv. biblický s dvoma bohmi bibliie: Bohom milujúcim a bohom - ničiacim rasistom prikazujúcim jedným národom zotročovať a likvidovať národy druhé – vid'. okrem iného ďalej v dokumente špecifikovanú sociologickú doktrínu starozákonného Deuteronómia).

V prípade potreby doplnenia, či objavenia chýb, neváhajte prosím tieto materiály podľa vlastného uváženia a za hore uvedených podmienok doplniť, prípadne poopraviť. Publikácia je open source ☺

3. Používaná terminológia:

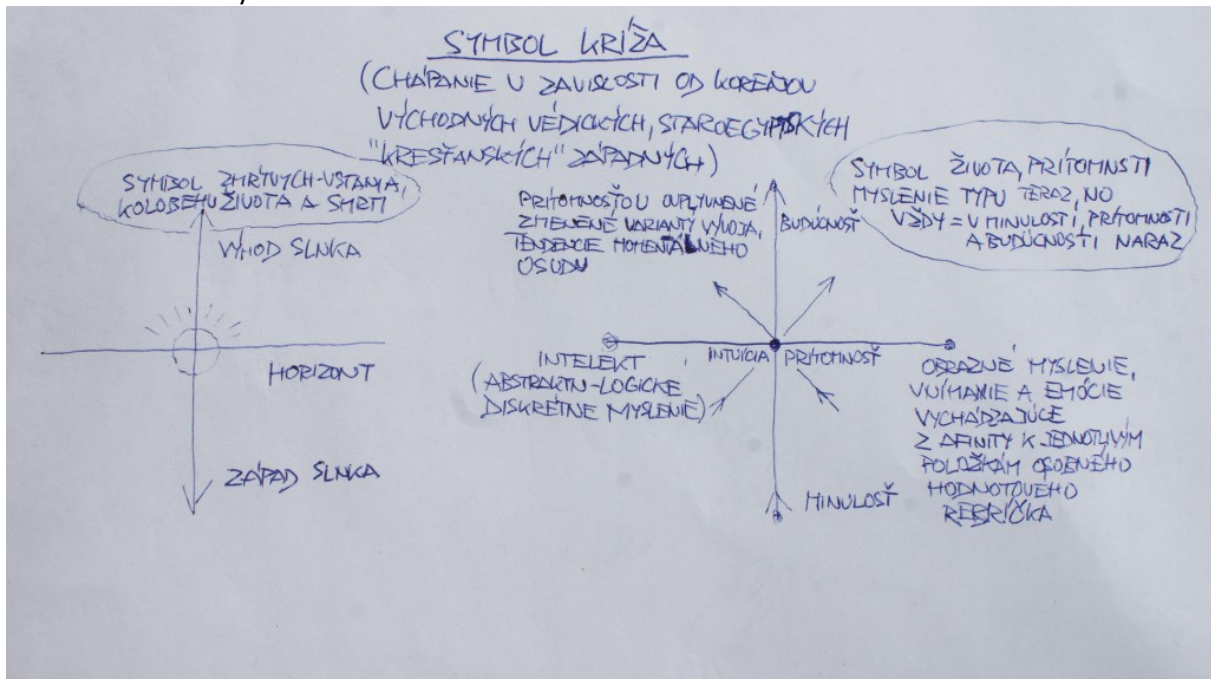
Symbol je zobrazenie procesu, tendencie (systému s dynamikou = zmenou v čase = matematicky zrýchlenie, alebo spomalenie = druhej derivácii dráhy podľa času)

Napr.: Voda = meniace sa informačné prostredie, z ktorého vyplýva ďalší symbol krstu; oheň = meniace sa emócie, energie;

Meč = symbol metodológie spracovania a používania in-formácii; dominuje i(a)deo-lóg(os)iam, ktoré sú vždy iba sprostredkovaním Konceptu riadiaceho mechanizmu príslušného administrátormi vyvinutého programovo-adaptívneho modulu simulujúceho samoriadenie akéhokoľvek systému (t.j. prírodného, alebo sociálneho - jednotlivca, cieľovej skupiny, alebo celej kultúry)

Kríž = prastarý symbol znovuzrodenia a kolobehu života (horizontála = horizont, vertikála pohyb slnka), symbol zmeny v prítomnosti a zároveň stavu mysle „všade“ súčasne v minulosti, budúcnosti a prítomnosti v pomere k snahe o vyrovnaný stav medzi racionálnym vnímaním a emocionálnym vnímaním umožňujúcim prechod k intuícii...

Príklad: Obrázok.. Symbol kríž

Prirovnanie, alegória - je statické, nemení sa v čase.

Napr. vlastnosti: vlk = sila, sova = múdrosť, líška = úskočnosť, ...

Intelekt (Rozum = schopnosť roz-líšenia, ro(a)z-um-u, rozlíšenia u danej osoby) je algori(y)tms spracovania informácií. Vid'. etymológia indoeurópskych jazykov napr. sanskrť = sám skrytý - ra = svetlo, az = človek – um = myseľ, u m-ma = mama, pôvod, podstata, zrodenie..)

Intelekt je plachtou zachytávajúcou vietor (prichádzajúce informácie).

Ak nemám plachtu a kormidlo, alebo s nimi neviem narábať, moja loď sa rozbije o skaly, alebo ju vlny potopia...

Algoritmus, Algo-rytmus = návod, postup, metodika riešenia problému, Etymologická interpretácia pravdepodobne najbližšia objektívnej realite:

st. gr. algo = bolesť, nižší (nízkofrekvenčné hierarchicky nadradené dlhodobé procesy dominujú vysokofrekvenčným – jedno z univerzálnych pravidiel teórie kmitania)

Ako sa hovorí: „Nie je nič praktickejšie, ako dobrá teória.“ ☺

arithmós = číslo, miera, pomer dvoch kmitavých procesov, frekvencií, rytmov

Rytmika = schopnosť identifikácie a tvorenia (riadenia) objektívnych procesov

Učenie sa = Kognitívne procesy = zvyšovanie miery chápania spojené s procesom hľadania riešení v živote sa objavujúcich výziev „problémov“ = identifikácia nižších (frekvenčne) dominujúcich objektívnych procesov.

Objektívne procesy v prírode a spoločnosti bežia aj bez zásahu človeka. Môže ich iba pribrzdiť, alebo urýchliť. Môžu teda byť (pri ich identifikácii a rozpoznaní pravidiel, ktorými sa riadia) pod viac- alebo menej úspešným vplyvom, kontrolou nejakého subjektu (jednotlivej osoby, alebo kolektívu)

Subjektívne procesy v tomto zmysle neexistujú. Je len subjektívny pohľad na procesy a subjektívna snaha o ich ovplyvnenie v obecný, alebo svoj prospech.

Informácie = registrované a neregistrované zmeny vo vnímaní okolia

V sociológii sa hovorí o teórii poznania (pr. Gnozeológia), no nepopisuje sa, ako pracuje.

Hovorí sa: „Niečo mi napadlo.“ = „Prišla mi myšlienka.“

Odkiaľ prišla myšlienka (Informácia)?

Človek nie je slobodný pri výbere informácie, myšlienky.

Každá informácia - myšlienka je daná HNR a je podmienená mravným štandardom individua a kolektívu. Slúži k riešeniu nejakej situácie, problému, dosiahnutiu nejakého cieľa. Keďže je človek informačným systémom, ak v jeho psychike nie je informácia, niet človeka.

Emócie = forma Energie (= Hmoty) vychádzajúcej z procesu hodnotenia aktuálne (v prítomnosti) do vedomia prichádzajúcich informácií. Hodnotenie vychádza z ich interakcie (porovnania) so štruktúrou, s hodnotovým rebríčkom v podvedomí už spracovaných informácií. Spôsob, štruktúra ich spracovania závisí zasa od:

a) miery chápania, vnímania (ponímania sveta) svojho **okolia** (systému prebiehajúcich procesov) a

b) postoja k nim (svetonázoru) a) neegoistického (akceptácia HNR a snaha o identifikáciu a kooperáciu s jeho cieľmi)

b) egoistického (som najdôležitejší, som stredobodom vesmíru a všetko sa točí okolo mňa, ako u malého dieťaťa)

Keďže informácie v podvedomí majú svoju štruktúru, pravidlá usporiadania, sú z tohto pohľadu aj podvedomie, vedomie a myšlienky hmotné.

Podvedomie ľudí tvorí kultúra, v ktorej vyrastajú, žijú (napr. Číňania, Indovia myslia v istom zmysle inak ako my, prevládajú iné kultúrne = spoločenské stereotypy - procesy - tendencie).

Ako bolo v jednom filme správne povedané (pričom nie všetko vo filme Matrix je pravdou):

„**Mat(r)ica** je všade, no rukou ju neuchopíš.“ Na spomínanej úrovni chápania sú kultúrne matrice naozaj hmotné a nachádzajú sa v individuálnom a kolektívnom podvedomí ľudí. Sú to usporiadané toky informácií = prebiehajúce verejné a skryté spoločenské procesy, samo?riadené toky emócií máš obrovskej sily. Teda samo-riadené iba pokiaľ nevieme identifikovať subjekt riadenia (vodiča).

Objektom (autom) sú masy. Subjektom sú osoby, príp. kolektívy ovládajúce metodológie cultural engineeringu v rámci politického (a samozrejme ekonomického) marketingu.

Poly-tykos (st. gr. veľa - názorov)

Mat(r)ica je koncepcia, je v symboloch (charakteristických pre danú komunitu, kultúru) – pozmenená interpretácia symbolov a vzťahov medzi nimi sa v podvedomí rozvrhne do jemne, až výrazne odlišných obrazov vytvárajúcich zmenený príbeh, ktorý sa ukladá do podvedomia a mení stereotypy správania sa cieľovej osoby, alebo skupiny.

Výraz pochádza z matematiky. Analógiu možno nájsť v maticových počtoch. Matica (de., eng. Matrix) je pole s konštantami, alebo premennými (symbolmi), medzi ktorými sú definované vzťahy. S maticami (jednorozmernými= vektory), dvojrozmernými, trojrozmernými (tenzory),... sa pracuje pomocou rôznych funkcií a tzv. operátorov.

Vše-obecná HNR Mat(r)ica je viacrozmerná matica všetkých možných stavov vesmíru. Je morálne podmienená. Vždy sa realizuje vzhľadom na situáciu tá varianta, ktorá najviac zodpovedá morálnemu stavu jednotlivca a spoločnosti pre jeho, jej dobro a vzhľadom na ciele a pravidlá HNR.

Je to jedno z najvyšších pravidiel, ktoré musí byť zohľadnené pri rôznych typoch vedenia mat(r)icových vojen v rámci 1. zo 6 priorít foriem komunikácie (alebo agresie). Z neho vyplýva dôležitosť ponuky čo najlepšej alternatívy vývoja momentálneho stavu z pohľadu HNR, pretože tá je automaticky podporená z najvyššej inštancie. Tak pracuje aj GPP. Snaží sa vždy ponúknuť vzhľadom na vývoj podľa neho v daný moment najlepšiu možnú alternatívu so zohľadnením svojich egoistických zámerov. Ostatné alternatívy so svojimi prakticky neobmedzenými prostriedkami nepodporí, prípadne prereguluje, alebo inak eliminuje. Snažia sa simulovať Boha.

Aj pomocou špecializácie nazývanej na západe aj **Cultural engineering** = riadenie verejnej mienky, vytváranie kultúrnych, spoločenských matric.

Intuícia – predpokladom aktívnej práce s intuíciou je tendencia k vyváženému stavu medzi **rozumom** (abstraktno - logickou prácou **intelektu** , koncentrovanej v ľavej hemisfére mozgu) a **emóciami** (obrazná časť vnímania, koncentrovaná v pravej hemisfére mozgu).

Vedomie a Podvedomie

Pilot a autopilot. 95% času ide lietadlo a aj človek životom ako autopilot v rámci naučených stereotypov.

História = h-is-tória = korporátne umenie interpretácie dejinných faktov subjektom riadenia vzhľadom na objekt riadenia.

Proces = trend je zmena **systému** v čase. Prvá derivácia funkcie charakterizujúcej jeho zmenu podľa času. Vo fyzike je analógiou napr. rýchlosť.

Manéver riadenia (krátky silný, alebo dlhý slabý) je zmenou procesu v čase. Je 2. deriváciou charakteristík daného systému v čase. Fyzikálnou analógiou je napr. zrýchlenie.

Metodológia = súhrn logicky usporiadaných, štruktúrovaných metód, metodík spracovania informácií, tvorenia.

2 základné pohľady na svet:

1. Mozaikový – všetko so všetkým primerane súvisí . Všetky systémy a taktiež tendencie ich vývoja. Všetko okolo nás má nejakú formu, pravidlá. Pravidlá nemôžu byť bez cieľa a cieľ musí niekto definovať (pre hierarchicky najvyšší systém, ktorý nazveme vesmír, zdefinujeme pojem HNR – Hierarchicky najvyššie riadenie = Boh)

2. Kaleidoskopický – naše okolie je iba kaša vzájomne nesúvisiacich faktov, ktoré môžem ľubovoľne interpretovať – náhoda. Kaleidoskop je hračka so systémom zrkadiel. Podľa toho, ako ich natočím, dostanem vždy iný obraz.

Pohľad – miera chápania („Mierou svojho chápania robíš na seba a mierou svojho nechápania robíš na toho, kto chápe viac!“)

Postoj – ako použijem informácie, ktoré mám k dispozícii?

2 základné postoje:

a) egoistický

b) neegoistický – snaha o pochopenie a kooperáciu na dosiahnutí cieľov HNR

Na zemi a ani nikde vo vesmíre niet statiky. Týka sa to tak prírodných, ako aj humanitných vied. Všetko, čo vnímame sú hierarchicky vzájomne vložené kmitavé systémy o rôznych frekvenciách. Od subatomárnych častíc a buniek, až po človeka, spoločnosť a galaxie. Vzájomne sa ovplyvňujú. Existujú medzi nimi rôzne vzťahy – dominujúce, dopĺňajúce, prelínajúce, antagonistické... Tieto **systémy, procesy** majú rôzne **tendencie** vývoja – tie majú svoje **pravidlá**, ktoré logicky nemôžu byť bez **cieľov** – zadávateľa, alebo zadávateľov cieľov.

Pri mozaikovom pohľade na svoje okolie poznáme

2 druhy systémov (fyzikálnych a sociálno-psychologických):

1. riadené – ak viem identifikovať subjekt riadenia

2. samoriadené – ak neviem identifikovať subjekt riadenia

Vysvetlenie termínov subjekt a objekt riadenia na príklade Auta:

Subjekt riadenia: Vodič

Objekt riadenia: Auto

HNR - Hierarchicky najvyššie riadenie, Miera (vše-obecná, vše-vesmírna), Nadmierna realnosť.

Príbeh:

Rozprávajú sa 2 deti pred pôrodom..

1.: Je mama.

2.: Odkiaľ to vieš? Kde si ju videl?

1.: Pozri sem.. Keď tadiaľto vyjdeme, možno ju uvidíme.

2.: Niet žiadnej mamy. Sme iba my a to je všetko!

1.: A ako jeme? Odkiaľ to prichádza?

2.: Jednoducho...Čo je, to jeme!

Čo Ti to pripomína? ☺

(HNR) Hierarchicky najvyššie riadenie, Boh je Nadmierna realnosť, Vše-vesmírna Miera.

Pri snahe o pochopenie Boha treba vyjsť za nejakú tú hranicu...

GPP Globálny prediktor, parazit, globálna „elita“, Polyfémov Nikto, Ni(e)kto, Oni, ...

podľa známeho príbehu z Homérovej Odyssey:

Po priplávaní Odyssea s jeho družinou na ostrov ich uväzní jednooký obor Polyfém vo svojej jaskyni a chce ich zjesť.

Pri otázke, ako sa volá, Odysseus odpovie: „Nikto.“

Následne v noci obrov vypichne ostrým kolom oko a spolu s ostatnými ujde.

Príbehnú ostatní obri a pýtajú sa Polyféma: „Kto ti to urobil?“

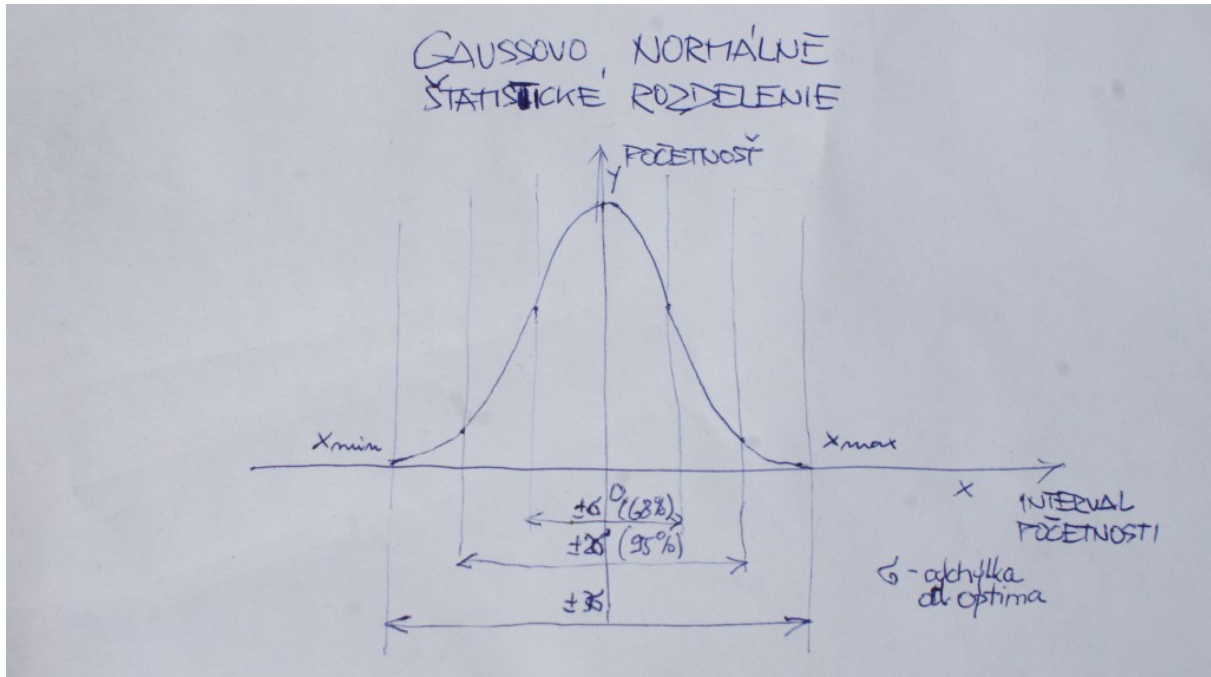
Polyfém na to: „Nikto!“

A tak sa rozídu...

Procesy v tzv. prírodných a humanitných vedách (pričom je toto rozdelenie mierne povedané nerozumné, chybné) majú spojitý charakter. Štatistické rozdelenia zmeny im prislúchajúcej miery (času, priestoru, početnosti, váhy, atď.) majú charakter **Gaussovej krivky Normálneho štatistického rozdelenia**. Nie sú diskkrétne, t.j. nepodliehajú tzv. skokovej, digitálnej charakteristike. Človekom

vedome vnímateľná perióda vzorkovania (skokovej zmeny) je 15-16 bit za sekundu. Hranica vedomého vnímania je teda 7-9 vedomých rozhodnutí typu Áno - Nie za sekundu. Preto sa napríklad film v kine javí poslucháčom ako spojitý, napriek tomu, že sa skladá zo samostatných obrázkov. Počet jednotlivých obrázkov za sekundu je totiž nastavený tak, že prekračuje hranicu vedomého vnímania publika (cieľovej skupiny). Podvedomie v tomto však ohraničené nie je. Na tomto princípe pracujú aj napr. tzv. podprahové reklamné a riadiace vsuvky vo filmoch, rádiách, na internete,...

Obrazok: **Gaussova krivka Normálneho štatistického rozdelenia**

Zlo, chyba:

Odklon od optimálnej tendencie vo vzťahu k jej optimálnemu priebehu vzhľadom na odhad jej vzťahu k cieľom HNR. Rozmedzie (diapazón) 0°-180°, resp. 0 +/- 90°.

4. Čo je to Človek?

Ako sa hovorí:

„Všetci sme ľuďmi, no nie každý je Človekom.“

Aj Diogénés hľadal v jednom príbehu cez deň s lampášom Človeka...

Kto je Človek?

Človekom je osoba žijúca v neustálom dialógu s Bohom. Snaží sa neustále zvyšovať mieru chápania chodu vecí a cieľov HNR, s vôľou (disciplínou myslenia) zameranou na kooperáciu pri napĺňaní týchto cieľov. Vníma seba ako námestníka Boha na zemi.

5. Kritérium správnosti odhadu cieľov HNR (priblíženia sa k objektívnej realite):

Správnosť odhadu cieľov je proporcionálna miere

a) chápania a

b) postoja jednotlivca a kolektívu (úrovni morálky = svedomia)

Hlavným kritériom schopnosti priblíženia sa Pravde (objektívnej realite), je schopnosť predikcie najpravdepodobnejších variánt budúcnosti pri zachovaní prevládajúceho trendu – t.j. identifikácia kľúčových objektívnych a subjektívnych tendencií v spoločnosti a v prírode.

Schopnosť predikcie tendencií je priamoúmerná schopnosti ich riadenia.

Kto pozná budúcnosť a jej príčinnno-dôsledkové vzťahy, vie ju zmeniť.

Korekčné mechanizmy (riadenia) strácajú účinnosť proporcionálne so stratou schopnosti subjektu (vodiča) predvídať budúcnosť (vidieť cestu, autá, ľudí, zvieratá,...).

V prípade vzniku chýb vedúcich k zhoršeniu situácie (zníženiu stupňa kooperácie s HNR) nasleduje použitie metodík základov psychohygieny BOZP uvedených ďalej v publikácii.

6. Základné algoritmy samo?riadenia dodnes dominujúceho konceptu systému tzv. západnej civilizácie

1. algoritmus:

„Mierou svojho chápania robíš na seba a mierou svojho nechápania robíš na toho, kto chápe viac!“

Základná procedúra (vzorec fraktálnej funkcie), na ktorej je vystavaná dnešná informačná pyramída oficiálne demokratického, neoficiálne otrokárskeho pyramidového ateistického systému. V Grécku boli démos občania vlastníci otrokov (podľa rôznych odhadov cca.10 – 20% obyvateľov starogréckych polis). Ochlos bol výraz pre ľud všeobecne. Po prečítaní a spracovaní tohto dokumentu Podvedomím (trvanie rádovo v týždňoch, mesiacoch a niekedy rokoch v závislosti od typu psychiky a robustnosti jemu dominujúcich stereotypov), bude miera chápania prebiehajúcich procesov v prírode a spoločnosti (a schopnosť metodologického zvyšovania tejto miery) danou osobou postupne vyššia, ako miera chápania globálnych „elít“, manažmentu firmy kde pracuje, politikov európskeho “formátu“, slovenského, či lokálnych samospráv. Dlhodobé (nízkofrekvenčné) procesy globálnej politiky totiž dominovali, dominujú a vždy budú dominovať politike zahraničnej a tie zasa domácej. Nie naopak, či chceme, alebo nie. Nemá teda zmysel bojovať proti globalizácii, ako objektívnemu procesu, ale zmysel má bojovať o jej formu, za alternatívy dnešnej „reality“. Teda bojovať za niečo, nie proti niečomu (anti). Ľudská psychika je totiž postavená na pozitivizme, nie však nechápavom v dnešnom zmysle U.S. made kamikadzepozitivizme (nič proti božiemu vetru Kamikadze z japonských mýtov a legend☺)

2. algoritmus:

„Kto vie, pochopí, (čo od neho žiada systém nastavený do stavu samoriadenia jeho správcom, adminom (GPP)) a kto nevie, tomu ani nie je čo chápať (a nemá, vo svojej funkcii čo hľadať).“

3. zásada, algoritmus

globálneho politického marketingu (hlavne v oblasti tzv. cultural management = kultúrneho manažmentu = riadení procesov prebiehajúcich v danej kultúre a tým podvedomia danej cieľovej skupiny... 85% – 95% činností človek vykonáva podvedome. Ak teda niekto kontroluje kultúru = podvedomie cieľovej skupiny = spoločenské stereotypy, riadi nepriamo = vytvára situácie):

„Čo sa pre nejakú skupinu populácie môže javiť ako chyba riadenia, môže byť pre inú skupinu cieľom.“

4. algoritmus:

„Systém takmer vždy koná opak toho, čo deklaruje.“

Má zakryté kódy, jadro (ako MS Windows ☺)

5. algoritmus:

Výroba informačného (technický pojem je biely šum = zahltenie druhoradými informáciami, poloprávdami, dezinformáciami, falošnými stopami,... s umeleckými = hudobnými, optickými akcentami) **šumu na dezorientáciu cieľovej skupiny.**

Pr.: Ako keď chcem naladiť staré rádio a len ťažko chytám jednotlivé stanice v neustálom šume.

6. algoritmus:

Podpora tendencii prijateľných parazitickéj povahe „elít“ a ak im neprospešné a obecné prospešné tendencie v spoločnosti pretrvávajú, sú tzv. preregulované do extrému, absurda (v dnešnom obecnom ponímaní), alebo

7. algoritmus:

Eufemizmy tzv. Newspeaku = prevracanie významu situácii pomocou udeľovania objektívne nesúvisiacich pozitívnych pomenovaní spoločensky nepriateľnej, protiľudskej činnosti a zločinom: humanitárne bombardovanie, tzv. obranné vojny po celom svete,...

8. algoritmus:

Zámerný dlhodobý program diskreditácie kľúčových pojmov a myšlienok (fundamentálny = v pôvodnom význame základný, kľúčový; konšpirácia = pôvodný význam bol spoločné myšlienky, súvislosti...) cielený na deformáciu myslenia spoločnosti.

9. algoritmus:

Tzv. psychologické očkovanie psychologických profilov cieľových skupín zameraných na brzdenie vývoja, prijímanie stále sa objavujúcich staro- nových spôsobov riešení problémov, ktoré sú systémovo alternatívne dnešnému globálnemu „elitárnemu“ (fašistickému) režimu. Cez médiá (dnešnú formu ideologickej moci) sa dajú do obehu podobné myšlienky, len mierne do jednej, či druhej limity Gaussovej krivky poupravené a následne viac- menej pravdivo označené za extrémne.

7. Riadenie (manažment)

a) nepriame

Navodzovanie situácii, kde zo skúseností (dlhodobých psychologických charakteristík cieľovej skupiny) viem so štatistickou pravdepodobnosťou predurčiť, ako sa mi bude po zmene daného procesu (riadiacom manévri: napr. úrokokových sadziieb, mediálnych správach, seriáloch, tzv. block-busterových filmoch) meniť správanie, stereotypy cieľových skupín populácie.

b) priame

Adresno – direktívne rozkazy a odporúčania.

V globálnom aj lokálnom merítku sa využíva napriek v spoločnosti prevládajúcej mienke veľmi zriedkavo. Sú nepomerne nákladné, neefektívne a ľahko identifikovateľné. Sú zamerané na vedomie človeka. Vzniká tak často neakceptovateľné riziko nesúhlasu a dezinterpretácie direktívy zo strany cieľovej skupiny.

8. Metódy zisťovania kľúčových charakteristík ľubovoľného systému,

procesu, tendencie (psychologických charakteristík cieľových skupín) umožňujúcich predikciu (štatistickú pravdepodobnosť jeho správania sa v budúcnosti s vyhodnotením rizík možných odchýliek, chýb) a korekciu (riadenie):

- a) Indukčné (empirické)** = odozvy, reakcie daného systému na skupiny systematických impulzov (hlavne cez globálne koordinované korporátne médiá). Používajú sa v širokom spektre v drvivej väčšine prípadov. Sú veľmi efektívne (pomer efekt/náklady), keď sa správne použijú.
- b) Dedukčné (obecné teórie)** = jednoduché, príp. hĺbkové rozboru pravdepodobnej štruktúry daného systému. Dlhodobé nákladné časové (dejinné) analýzy tendencií a príčin ich zmien.

Napr. v prípade cultural engineeringu analýzy niekedy desiatok až stoviek tisícov dokumentov z archívov, kroník z daného územia a okolia a ich porovnanie s globálnymi dejinnými procesmi. Nasleduje matematicko-štatistické spracovanie obrovského množstva dát. Je potrebné veľa odborníkov z jednotlivých oblastí. V zjednodušenej forme sa používajú na vypracovanie základnej štruktúry modelu daného systému a následne sú postupne dopĺňané o výsledky indukčných = reakčných metód (dáta = údaje = konštanty = fakty a funkčné vzťahy medzi nimi = ich interpretácie).

9. Analýzy globálnych fundamentálnych konceptov

1. Identifikácia koncepcie riadenia daného systému (napr. jednotlivca, komunity, ..., celej kultúry) a jeho subjektu. Ak nevieme identifikovať subjekt, identifikujeme koncepciu samoriadenia systému.
2. Identifikácia pozitív a negatív koncepcie vzhľadom na jej obecný spoločenský prospech (jej schopnosť vytvárania situácie vhodnej pre napĺňanie potenciálu čo najväčšieho množstva ľudí a spoločnosti ako celku).
3. Formulovanie alternatívnej podľa uvedených kritérií lepšej koncepcie.
4. Vytvorenie formy koncepcie prijateľnej vnímaniu (spôsobu vnímania = stereotypom) cieľovej skupiny.
5. Aplikácia alternatívnej koncepcie do života jednotlivca a spoločnosti = preobrazenie myslenia jednotlivca a spoločnosti. V ideálnom prípade s cieľom vytvorenia zhromaždenia ľudí (viď. definíciu Človeka na konci publikácie) a nie slepého, ľahko zneužiteľného davu s riaditeľným spoločným agregátnym podvedomím.

10. Človek je dvojkanálový informačný systém, v ktorom prebieha neustála obnova informácií na 2 úrovniach

1. genetickej – genetický kód, ako nositeľ v dnešnom ponímaní fyzickej, viditeľnej časti danej osoby.

2. negenetickej – psychika (vedomie + podvedomie) charakterizovaná kultúrou, v ktorej sa osoba nachádza.

Porovnaním zmeny týchto 2 informačných kanálov dostanem 1. z dvoch základných objektívnych tendencií podmieňujúcich vývoj dnešnej spoločnosti – Zmenu logiky sociálneho správania.

1. Rýchlosť genetickej obmeny spoločnosti má periódu zmeny cca. 25 - 30 rokov (niektoré deti sa rodia matkám v 12. roku a niektoré v 60. roku života matky - dlhodobý štatistický priemer leží podľa početnosti Norm. štat. rozdelenia Gaussovej krivky cca. pri 25. roku)

2. Rýchlosť negenetickej obmeny je podmienená v 1. rade periódou zmeny základných technológií – výroba, transport, komunikácia (prakticky všetko, čo jednotlivec a spoločnosť používa, je vytvorené pomocou techniky). Vytvárajú určujúci tlak na vývoj kultúry myslenia a motiváciu k učeniu – k individuálnej a kolektívnej psychike. Perióda zmeny siahala od rádovo tisícov rokov (pätný klin – páka – koleso - parný stroj) až po rádovo roky. V súčasnosti sa deje kompletná obmena technológií sprevádzaná násobením množstva disponibilných informácií – faktológie cca. raz za 5 rokov (napr. : parný stroj, benzínový, raketový motor, telefón, rozhlas, televízia, internet, email, sociálne siete, ...) a zrýchľuje sa. Kedysi, keď sa človek narodil a zomrel, videl z okna to isté – napr. voz s koňom. Keď bol

bohatší, patril jemu. Dnes skoro každý jazdí na 100 koňoch. Kedysi, keď sa človek narodil a zomrel, videl z okna to isté. Dnes vidí na konci života človek úplne iný svet, než do akého sa narodil.

11. 1. Základná objektívna tendencia – Zmena logiky sociálneho správania

Keďže 2. proces (analyzujú tzv .humanitné vedy) bol pomalší ako 1. (analyzujú tzv. prírodné a technické vedy), muselo existovať obdobie, keď frekvencia ich zmeny bola rovnaká. Obdobie rezonancie. Z teórie kmitania vyplýva: 2 kmitavé procesy (a iných vo vesmíre niet) sa počas prechodu rezonančným stavom buď navzájom zrušia, alebo zmenia svoje charakteristiky – zmutujú. Cca 4000 rokov dozadu, keď bola táto tendencia prvý krát zdokumentovaná a predikčne prepočítaná Elitami kňazských kást, keďže poznali zákonitosti kmitavých procesov, nevedeli sa pozrieť za túto hranicu. Tlupoelitárny systém bol koncipovaný na starú logiku sociálneho správania, a preto sa pre nich rezonančný stav oboch pre vývoj jednotlivca a spoločnosti charakteristických funkcií javil ako apokalyptický. Konceptia nastavenia systému a on ako celok v novej logike jednoducho nebude životaschopný. Z pohľadu sociálnej psychológie teda žijeme v dobe informačnej - postapokalyptickej. Cirkvi akurát apokalypsu prespali. Pri dostatočnom množstve údajov, ktoré boli k dispozícii, nebolo pre kňazskú kastu starého Egypta tak zložité určiť časový odhad s možnými odchýlkami a z nich vyplývajúcimi možnosťami subjektívneho vplyvania na proces s efektom potenciálnych špecifických egoistických benefitov.

Zmena logiky sociálneho správania = Apokalypsa, ako rezonančný stav 1. z 2 kľúčových objektívnych procesov vývoja spoločnosti pripadla na prvú polovicu 20.storočia a mala takmer fatálny efekt. 2 svetové vojny (rozdiel, medzi koncom 1. a začiatkom 2. je tiež 25 rokov), všetky svetové masové revolúcie, desiatky miliónov mŕtvych, spoločnosť na hrane rizika okamžitej sebadeštrukcie (atómove zbrane). Z hľadiska dhodobého trvania popísaných kmitavých tendencií a ich robustnej charakteristiky, však toto obdobie prebehlo pomerne rýchlo a ľudstvo prežilo. Táto fáza rezonancie sa volá Flatter (odb. výraz z nem.).

Pr.: Ak sa lietadlo dostane do turbulencie (rezonančného stavu blízkeho jeho vlastnej frekvencii) má pilot 2 možnosti:

- a) zrýchliť a rýchlo prejsť cez rezonančný stav
- b) spomaliť

GENETICKÝ POTENCIÁL

f_b
RÝCHLOSŤ ZMENY
GENOFONDU
POPULÁCIE

f_s
RÝCHLOSŤ ZMENY
KULTURY (TECHNOLÓGIÍ)

NEGNETICKÝ POTENCIÁL

ČLOVEK → SPOLOČNOSŤ
2. CHARAKTERISTICKÉ
GRAFY VÝVOJA

(TZV. PŘÍRODNĚ VĚDY)
KOLYBNÝ PROCES

(TZV. HUMANITNÍ VĚDY)
KOLYBNÝ PROCES

ZMĚNA LOGIKY SOCIÁLNĚHO
SPRAVÁNÍ A SPOLOČNOSTI 2. POL. 20. STOR.

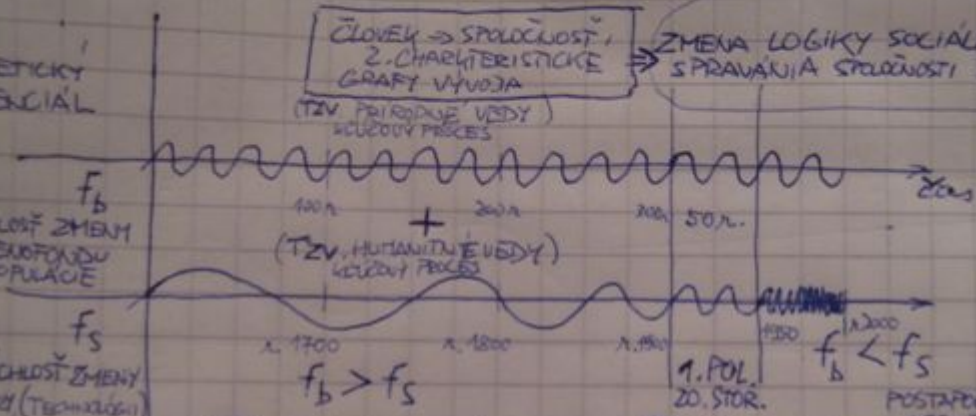
ČAS = POMĚR 2. KMITNUTÝCH PROCESŮ,
POČÍM ŽEBEN VĚZHEM ABO ETALON

PŘI ETALON GRAFU JE 1. ROTACE ŽEMĚ
OÚKOL SĚNKA

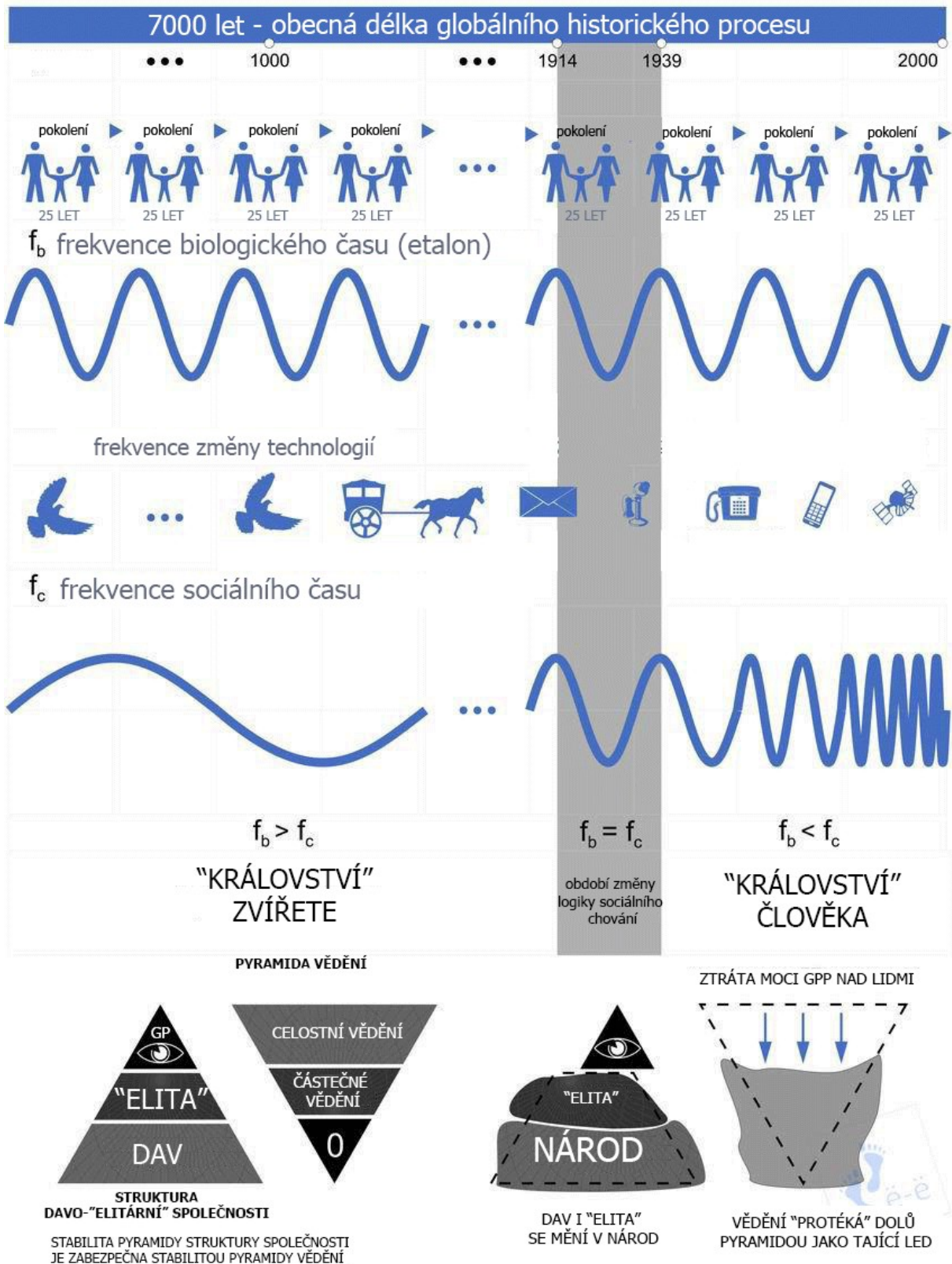
PŘESTOČAS JE FORMA (MIERY) KTERÁ SE VYKŮŽÍTU KU NÍM
NĚDRADENOU KATEGORIÍ

STAV REZONANCIE
(SPOCALYPSA)

POSTAPOKALYPTICKÉ
OBDOBÍ VYVĚTA
INFORMACÍ I
SPOLOČNOSTI

Zákon času a rozpad davo-"elitární" společnosti

Dôsledkom je motivácia. Človek sa musí stále učiť. Kedysi obuvník naučil syna opravovať topánky a ten bol tiež celý život obuvníkom. Takisto rybár, či kráľ. Z toho plynú generačné rozpory, ktoré kedysi v takom rozsahu neexistovali. Čas bežal cyklicky. Nič sa akoby nemenilo. Stará generácia

naučila novú všetko, čo tá potrebovala. Tá si ju preto prirodzene vedome a podvedome vážila. Zmeny boli nepatrné. Dnes sa čas prakticky zlinearizoval. Mladý človek končí školu a to, čo sa učí, väčšinou už 5 – 10 rokov nezodpovedá realite. Preto učitelia nemajú rešpekt a deti podvedome protestujú proti neadekvátnosti (rozchodu s realitou) systému: alkohol, tabak a iné drogy.. Následne sa neinformovaní školskí a klinickí „psychológovia“ snažia dôsledky problému riešiť a „chybu“ hľadať u detí, rodičov, či učiteľov, alebo politikov, namiesto analýzy podstaty problému a aplikácie skutočných riešení.

12. 2. Základná objektívna tendencia – Proces globalizácie

Proces koncentrácie riadenia produktívnych síl spoločnosti (Proces koncentrácie moci) = Globalizácia.

Objektívny proces = proces, ktorý prebieha bez ohľadu na to, či si ho niekto uvedomí, alebo nie.

Subjektívne môže byť iba

- a) spomalený
- b) zrýchlený

a môže sa komunikovať (bojovať) o jeho formu (= koncepciu, podľa ktorej je subjektívne riadený, ovplyvňovaný).

13. ProtoDialektika = Staroegyptská a starogrécka dialektika

(nie deformovaná Hegelovská dialektika v zmysle boja protikladov).

Protodialektika je hľadanie súvislostí v odlišnostiach, korekcie neakceptovateľných tendencií a riešení problémov pomocou pôvodnej dialektiky:

Otázka – Odpoveď. Chápavá otázka v sebe skrýva 50% odpovede. Správne položená otázka je teda zrovna tak dôležitá, ako odpoveď. Pri dobrom naformulovaní otázky, si človek dokáže odpovedať aj sám, no nie je schopný myslieť nezávisle, keďže jeho psychiku tvorí kultúra, v ktorej vyrastal a jej stereotypy. Na viac ako jednu osobu nie je človek pri hĺbkovom dialógu schopný sa sústrediť. 3. osoba sa vždy vedome, alebo podvedome pridá na jednu, alebo druhú stranu, a preto je zbytočná. Po odpovedi na otázku pýtajúci sa urobí dva zásadné kroky:

1. identifikuje časti odpovede, s ktorými súhlasí ,
2. s ktorými nesúhlasí a vysvetlí prečo
3. a aké navrhuje riešenie
4. popíše, prečo jeho dialektický partner navrhol práve toto riešenie

T.j. snaží sa identifikovať hlavné stereotypy – tendencie vývoja psychiky partnera, keďže ten je pod ich vplyvom a je preňho objektívne problémom vyjsť za hranice vlastného psychologického profilu (zo svojho systému).

Následne sa vymenia úlohy (roly) a proces pokračuje. Po dvoch - troch výmenách úloh (rolí) subjekt (hovoriaci, in-formujúci) a objekt (počúvajúci, prijímajúci), herec a komunikujúci divák ... majú dialektickí partneri (ideálne muž a žena, kvôli ich posunutému, vzájomne sa dopĺňajúcemu vnímaniu) na dobre postavenú otázku použiteľnú, pomerne vysokokvalitnú odpoveď. Pri hre riešenia životných problémov (výziev - príležitostí) si partneri vzájomne veľmi efektívne korigujú chyby vo svojich kulturologických stereotypoch myslenia (jedinečnej kolektívno-individuálnej algoritmike spracovania in-formácii). Aj preto je Človek zo-strojený ako tvor hravý a spoločenský... a samozrejme tvorivý (v zmysle strojenia). „Homo faber, ludens... zoon politikon“.

Zároveň (čo je veľmi podstatné) tým, že dialektický partner v hre v 1. rade súhlasí s časťou návrhu partnera (oponenta) a až potom povie s čím nesúhlasí... a nie opačne, účastníci protodialektickej hry života tak prekonávajú stereotyp chyby vo vzdelávaní vychádzajúci z toho, že ja mám pravdu a hľadám chyby v myslení svojho oponenta (algoritmus“ Divide et impera!“ = „Rozdeľuj a panuj!“ v praxi deformovaného školstva), čo blokuje konštruktívnu diskusiu a konzervuje stereotypy, t.j.

eliminujú blok schopnosti populácie tieto stereotypy rozpoznať a prehodnotiť. Ide o jeden zo základných zákerných infekčných mechanizmov udržateľnosti skryto- či otvorene- otrokárskeho režimu.

Mechanizmus môže pracovať aj ako token ring po emaily. Identifikuje sa problém a prvá osoba dá návrh riešenia a pošle ďalej. Druhý urobí dva dialektické kroky a pošle ďalej. Návrh riešenia prejde napríklad cez 10 vybraných ľudí, ktorí majú predstavu o probléme. Návrh sa nakoniec vráti k iniciátorovi aj s poznámkami. Ten ho dopracuje, prípadne spustí ešte jedno kolo. Na konci by sme mali dostať použiteľný výsledok. Algoritmus sa odborné nazýva aj **Intelektuálny synchronizátor**.

14. Dejiny globalizácie

Pravdepodobná cesta starovekých kňazských kást k svetovláde.

Prečo Egypt?

Prvý zaznamenaný dlhodobý udržateľný mechanizmus riadenia štátu (kontinuálne cca 2 500 r., čo nemá v dejinách obdoby). Po prestávkach medzi obdobiami jednotlivých Egyptských ríš sa vždy obnovila v podstate tá istá forma vlády, ten istý systém.

Prvýkrát bol proces dnešnej tzv. Globalizácie identifikovaný pred cca. 4 500r. v starom Egypte podľa hieratických záznamov z vykopaných kňazských hrobiek (Ägyptisches museum Berlin). Kňazská kasta, ktorá riadila Egypt si snažila uchovať a rozšíriť moc. Faraón bol vždy pod ich kontrolou až na pár výnimiek...

Pohľad na dejiny z pohľadu objektívneho procesu koncentrácie výrobných síl spoločnosti v základných oblastiach technológie (výroba, doprava, komunikácia, ...), inými slovami z pohľadu koncentrácie moci:

Politiku poznáme vnútornú, zahraničnú a globálnu.

Tendencie vývoja globálnej politiky dominujú zahraničnej politike a tá zasa vnútroštátnej.

Z teórie kmitania vyplýva tak v prírodných, ako aj v nešťastne oddelených „humanitných“ vedách zásada, že nadradené dlhodobé nízkofrekvenčné procesy dominujú vysokofrekvenčným (rýchlosť zmeny v čase $f = 1/T$). Život na Zemi beží rýchlejšie, ako jej rotácia okolo vlastnej osi, tá je zasa rýchlejšia, ako rotácia Zeme okolo Slnka a našej Slnčnej sústavy okolo Galaxie, ...

Ak by sa napr. rotácia Zeme okolo svojej osi zrýchlila tak, že by sa jej život na Zemi nestihol prispôsobiť, zanikol by.

15. Tandemný dialektický princíp riešenia problémov v praxi – optimálne formy koordinačných centier riadenia firmy a štátu.

V klasickom zmysle mal faraón z časti funkciu zákonodarnej, výkonnej a súdnej moci. Konceptuálna a ideologická (náboženská) moc bola v rukách 22 Hierofantov (z gr. vediaci budúcnosť). Boli sústredení v 2 centrách 10 + 1 v Tébach a 10 + 1 v Memfise. Reprezentácie oboch centier mali po jednom hovorcovi, ktorý mal 10 špecialistov - radcov odborníkov zameraných na jednotlivé oblasti (ekonomika, vojenstvo, sociálne otázky, ...). S nimi sa pri lokálnych problémoch radil hlavný kňaz v polytandemnom režime. Pri niektorých všeobecných otázkach, v ktorých sa všetci vyznali prebiehalo výnimočne aj hlasovanie. Pri celoštátnych záležitostiach sa hovorcovia stretli a po predchádzajúcej porade so svojou skupinou odborníkov navrhli na určené problémy riešenia. Komunikácia hovorcov prebiehala v dialógovom režime na báze starej dialektiky. Kňazské kasty, rody mali po celom svete väčšinou k dispozícii veľa času na rozmýšľanie, ako zachovať moc pre seba a svojich potomkov. Podľa dejinných prieskumov mala jednoznačne s odstupom najviac materiálov a tisíce rokov úradných záznamov kňazská kasta v starom Egypte.

Na prelome letopočtu mali podľa posledných odhadov už cca. 5 000 rokov písma a 3 000 rokov kontinuálnej vlády (len s marginálnymi prerušeniami nasledovanými obnovou na princípe kontinuity). Po objavení objektívnej tendencie koncentrácie moci (cca. pred 4 000 rokmi - papyrasy sú uschované v Berlínskom múzeu) začali robiť projekty zamerané na jej využitie a subjektívnu kontrolu, riadenie. V prvom rade metódami podpory vyhovujúcich tendencií.

Hovorca Hierofantov jedného centra videl teda problémy druhého údelného kráľovstva a jeho reprezentanta z pozície mimo systému a mal teda istý nadhľad. Následne si hovorcovia úlohy (roly) v rámci dialógu vymenili. Tento autokorekčný mechanizmus dialógového režimu riadenia (tandemný princíp vládnutia) bol kľúčovým, čo sa týka úspešnosti udržateľnej kontinuálnej vlády v starom Egypte. Niektoré jeho prvky boli aplikované u starých Hebrejov (2. najvyšší kňazi cca. od roku 230 B.C.), Grékov (2 stratégovia) a vo väčšej miere u Rimanov (2. Konzuli, no v podstate každý úrad bol obsadený dvojmo z čoho pramenila extrémne vysoká efektivita rímskej štátnej správy a tým aj raketový vzostup Ríma). Problémy štátneho zriadenia v Egypte, ktoré nastali po pravdepodobnom opustení tohto režimu (podľa odhadov v 7. - 6. storočí B.C.) pokračovali snahami Peržanov o kontrolu Egypta. Mnoho gréckych učencov, filozofov sa tradične učilo v Egypte. Väčšina z najznámejších tam strávila min. časť štúdií, alebo sa učili v školách založených bývalými absolventami (Sokratés, Platón, Aristotelés... až po napr. Plútarcha). Boli zároveň často kňazmi obdoby egyptských kultov v Grécku – Delfský Orákul, Artemidin, Diov a Hermiov kult, ... Aristotelov žiak Alexander nakoniec zlikvidoval Perzskú hrozbu pre Egypt a Grécko a začala vláda tzv. Diadochov. Keď sa centrum moci v Stredomorí o dvesto rokov neskôr začalo presúvať do Ríma, bola v kraji Nílu posledná z miestnych potomkov Alexandrových generálov (Kleopatra) pozbavená moci. Ďalšie projekty kontroly lokálnych elít sa držali okrem Ríma a Grécka pravdepodobne v Judei, kde však de facto hybernoval a bol držaný v pohotovosti, keďže sa kedysi dávno (hlavne počas konfliktu s Chetitmi a neskôr s Babylonom) tak osvedčil v informačnej vojne vedenej tzv. kultúrnou spoluprácou - infiltráciou. Obidve ríše sa nakoniec podarilo rozložiť a tak eliminovať hrozbu podľahnutia Egyptskej lokálnej elity v globálnom procese koncentrácie moci a jej aspirácia na jeho kontrolu s cieľom jej transformácie na dominantnú celosvetovú elitu. Národy, národnosti, etniká, kmene a ideológie tak pre nich stratili zmysel. Hlavným parametrom ich hodnotenia sa stalo chápanie a postoj z pohľadu konceptu egocentrizmu. Ideológie (filozofie a pseudonáboženstvá) touto globálnou protoelitou (**GPP = Globálny prediktor, parazit**) využívané a koncipované sú založené na 2 hlavných princípoch:

- Ateizme - simulácii HNR a identifikácii ním preferovaných tendencií s následnou snahou o ich podľa možnosti mierne povychýlenie, či pribrzdzenie vo svoj prospech.
- Tlupoelitarizme – hierarchickej štruktúre, ktorá prevláda prakticky vo všetkých súčasných systémoch.

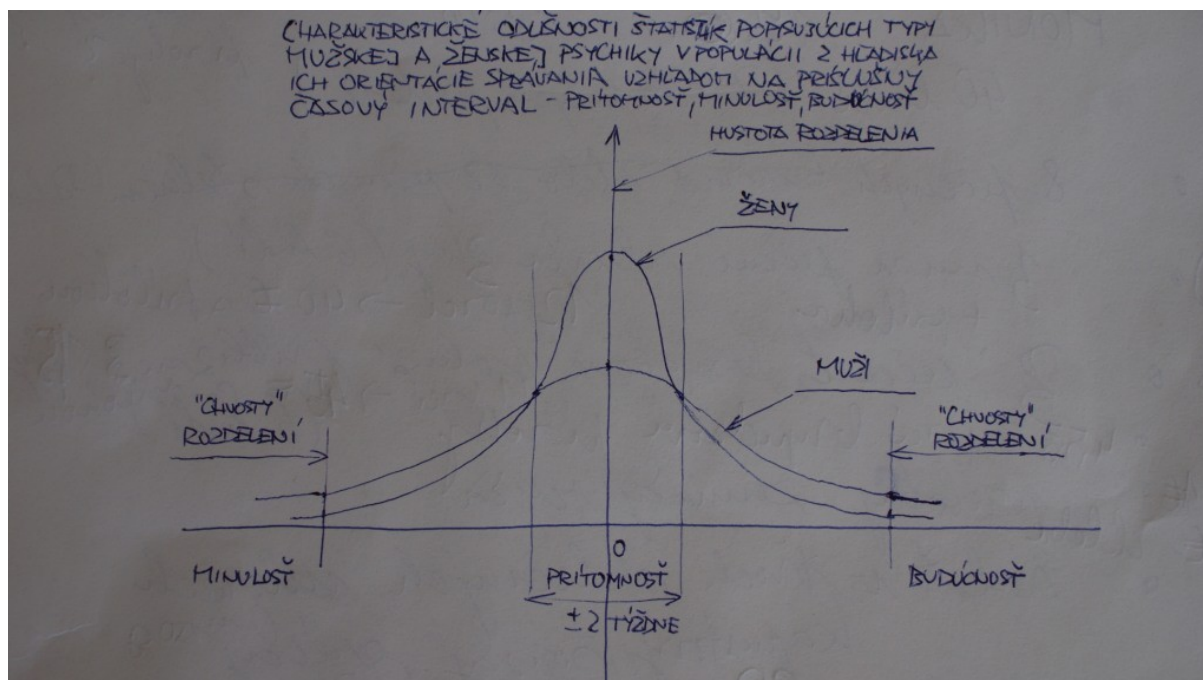
Tlupa (dav, masa) – je skupina ľudí žijúcich stroho podľa „tradície“ a hodnotiaca podľa „autorít“. Je neschopná prehodnotiť vlastné stereotypy správania vzhľadom na ich adekvátnosť k meniacej sa situácii a dosiahnutiu vlastných a spoločných cieľov.

Tieto dva parametre (Ateizmus a Tlupoelitarizmus) vždy boli zásadné pre tzv. západnú kultúru. Pokračujme teda v autodialektickej analýze... Čo je na západnej kultúre vytvárajúcej našu psychiku (vedomie a podvedomie) dobré a čo nie a aká by to mala byť. Ak neviem identifikovať subjekt jej riadenia, aký je Koncept jej riadenia? Cca. 80% námetov klasickej západnej kultúry tvoria biblické motívy. Zvyšok grécke a rímske báje a povesti + miestne národné tradície. Biblia sa teda javí byť Konceptiou riadenia západnej (biblickej) kultúry.

H-is-tória magistra vitae est?.. nie je ani tak učiteľkou, ako skôr cvičiteľkou. Zadáva totiž úlohy. Ak ich ľudia nevyriešia, zadá ich znova. Ako tréner..

16. Tandem muž-žena

Tandem sa javí byť biologicky, aj sociálne preddefinovanou formou existencie. Dialektický pár plodí aj potomkov. Zabezpečuje budúcnosť. Tretí je v tandeme zbytočný, pretože sa v ich dialektickom procese kontroly osudu stavia buď na stranu jedného, alebo druhého. Muž uvažujúci z dôvodu dlhodobého zabezpečenia rozvoja spoločnosti štatisticky predurčene myslí v dlhobehjšom horizonte ako žena, ktorej úlohou bolo okamžité zabezpečenie dieťaťa + – 2 týždne. Taká je v zásade aj pamäť v dnes dominujúcom z dlhodobého hľadiska problematickom skrytom matriarcháte, t.j. okamžitých riešeniach nezohľadňujúcich dlhodobé trendy.

Klasický príklad zo života zameraný na štatisticky predurčene dominujúci abstraktno-logický diskretný dlhodobý spôsob myslenia (muž) - prevláda ľavá polovica mozgu, s obrazným, emočným, krátkodobejším spôsobom myslenia (žena) - prevláda pravá polovica mozgu: Žena intenzívnejšie vníma momentálny črtajúci sa problém a je schopná pred ním varovať muža, no ak sa už obaja dostanú do životne kritickej situácie, má žena v rámci u nej dominujúceho psychického profilu väčšiu tendenciu k emočnému chaosu a panike, ako priemerný muž, ktorý rieši situáciu logikou. Aj preto sú kvóty na ženy v dlhodobých plánovaných oblastiach ako politika a riadenie pre spoločnosť perspektívne katastrofálne, pričom majú ženy samozrejme aj vo verejnom politickom živote primerane svoje nezastupiteľné miesto. Prirodzene však zo spomínaných dôvodov dominujú muži. Je však nevyhnutné podotknúť, že v dnešnom skrytom matriarcháte žiaľ stále ešte platí staré známe: „Cherchez la femme!“.

17. 5 foriem moci – Konceptuálna, Ideologická, Zákonodárna, Výkonná, Súdna

Na VŠ (aj na PFUK) sa učí, že poznáme 3 formy moci – zákonodárnu, výkonnú a súdnu. Akurát na fakulte Masmediálnej komunikácie sa na prednáškach tvrdí, že poznáme 4 formy moci. 4. sú dnes Médiá. Kedysi to boli tzv. náboženstvá a rôzne ideológie, či filozofie. Dnes vyzerá, že prevláda filozofia „Výhodné predať“ – či už ladvinu, talent, čas, zdravie, alebo budúcnosť potomkov na úver.

Foriem moci je však 5:

1. **Konceptuálna**
2. **Ideologická**
3. **Zákonodárna**
4. **Výkonná**
5. **Súdna**

Koncept ego-, či neegocentrický je sprostredkovaný pomocou kontrolovanej prebratej, alebo vyvinutej ideológie (filozofie, "náboženstva") zohľadňujúcej aktuálne tendencie vývoja v danej cieľovej skupine. Zákony sú následne schvaľované pod vplyvom interpretácie vybraného konceptu. Oficiálne slúžia cieľovej skupine a v tichosti správcovi konceptuálnej moci daného systému. Moc je vykonávaná na báze systému zákonov automaticky a kruh nepriameho riadenia sa uzatvára súdnictvom chrániacim Koncept.

18. Staronové kategórie svetonázoru MIM vs. METS

Staronové kategórie pomocou ktorých možno tvoriť, meniť svoju prítomnosť, budúcnosť a pochopiť najpravdepodobnejšiu variantu minulosti:

MIM (trojjedinstvo) = Matéria – Informácia - Miera

Boh (HNR – Hierarchicky najvyššie riadenie) je v tomto zmysle (vše-obecná, vše-vesmírna) **Miera**

Kňazská kasta starého Egypta pracovala na báze trojjediného filozofického systému pod názvom **Sefirot** - Sefer, Sipur, Sefar.

Matéria (hmota, stvorenie) je zobrazením **miery** (pravidiel, usporiadanosti) **informácie**.

(In)formácia je obraz, predstava, ktorú zhmotním nadelením **Miery** - usporiadania, pravidiel slovami, rukami, ...

Konkrétnu Mieru (geometrický tvar, teplotu, tlak, farbu, zvuk, slovo, ...) môjho obrazu, predstavy prenášam prostredníctvom (in)formácie rukou (socha, obraz), slovom (ľudia), dychom (hudba), ... a tak tvorím, s-trojím, zhmotňujem. Mením svoje okolie podľa úrovne svojho chápania a neegocentrického, či egocentrického morálneho štandardu.

Čas a priestor sú kategórie druhoradé vo vzťahu k Miere.

Čas je v tomto zmysle relatívny pojem. Je to pomer dvoch kmitavých procesov, z ktorých jeden vezmem ako etalón (vzťažnú, orientačnú mieru). Priestor je zasa tvarová charakteristika Miery. Uvedomenie si podstaty času, ako základné cvičenie, poskytuje vedomiu a podvedomiu človeka široké možnosti identifikácie a ovplyvňovania ďalších a ďalších procesov prebiehajúcich v jeho okolí. Hmota a Energia je to isté. Nemožno ich oddeliť. Energia „vzniká“ a „zaniká“ napr. pri zmene formy hmoty, jej skupenstva, pri tzv. kinetickej energii je hmota tiež jej nosičom a nemožno ich oddeliť.

Poznáme 5 hlavných skupenstiev hmoty:

pevné, tekuté, plynné, plazmu a vákuum.

(Niektoré filozofie zaoberajúce sa teóriou tzv. éteru myslia v podstate vákuum.)

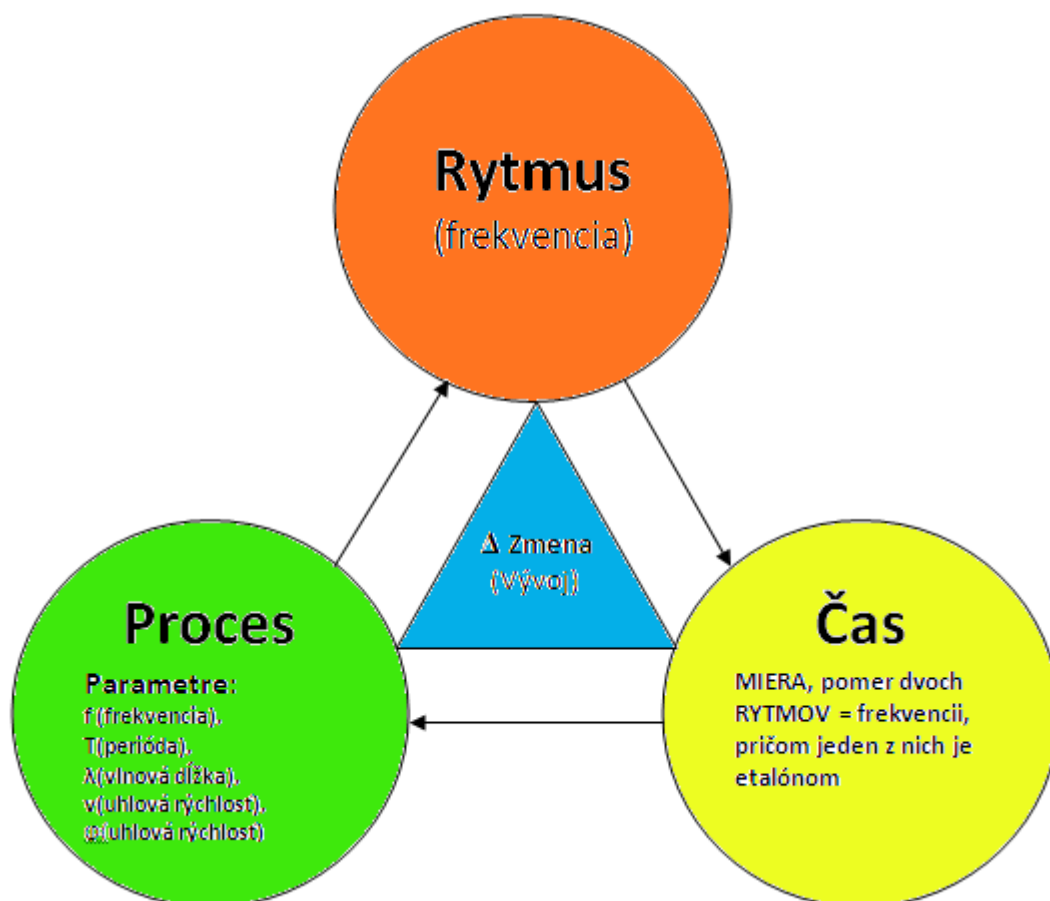
Napr.: Ľadu dodám energiu vo forme tepla a zmení skupenstvo postupne na vodu a na paru. Keď plynu energiu uberiem, skvapalnie.

Vákuum je z tohto pohľadu forma hmoty, z ktorej všetko „vychádza“ a „zaniká“ (viď. Vákuové – kvantové fluktuácie, Casimirov efekt, tzv. vákuová energia a zákon zachovania energie v klasickej fyzike – 1 - Termodynamický, vákuum ako kandidát tzv. "tmavej" energie, jedného z kľúčových problémov dnešnej astronómie, ...).

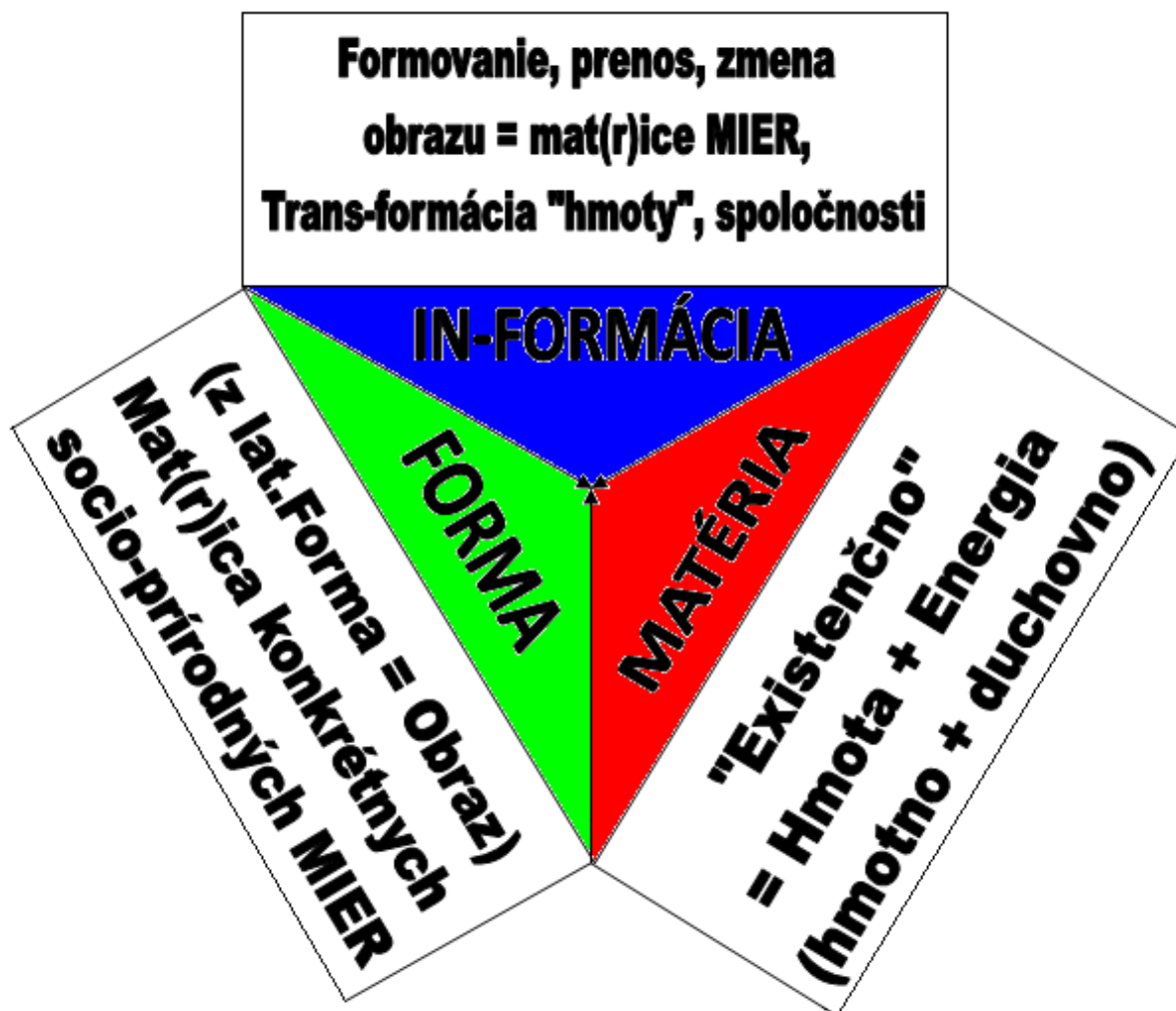
Oficiálne sa učia 3 skupenstvá hmoty + plazma (ionizovaný plyn) ako prechodný stav a niekoľko ďalších prechodných stavov...

99% hmoty vo viditeľnom vesmíru je pritom vo stave plazmy (hviezdy).

Matéria, Informácia a Miera sa javia byť základnými kategóriami myslenia, hraničné zovšeobecňujúce pojmy mozaikového neegocentrického (Vis Maior, Hierarchicky najvyššie riadenie, Supersystém, Boh, Veľký duch, Allah, atď.) - centrického svetonázoru (metodologickej optimalizácie chápania objektívnych príčinnno-dôsledkových vzťahov). Umožňuje „Hľadať súvislosti v odlišnostiach“ miesto rozdeľujúceho sociopatického „Boja protikladov“ (v dnešnom zmysle „konšpirácie“, náhody...) a tým nehody po miere chápania objektívnej reality, vzťahov.

Proces Tvorenia (S-trojenja) všeobecne
FIM

Vektor je 1-D usporiadanie(zoradenie) konkrétnej MIERY, Obrazu poskladaného z MIER čiastkových.
Matica je 2-Dimenzionálne usporiadanie kvalitatívno-kvantitatívnych Mier (váhy, dĺžky, hmotnosti, početnosti, času, ...)

Tenzor je 3-D usporiadanie premenných, konštánt, vlastností, symbolov, javov...

Energia je prechodný udržateľný stav hmoty pri transformácii z jedného agregátneho stavu (skupenstva) do druhého. Napr. tepelná, kinetická, chemická, elektromagnetická, jadrová, gravitačná, ...

Jej nosičom je hmotnosť. Nie je možné ich oddeliť. Hmotnosť je zároveň nositeľom informácie.

Emócie (energia individuálnej a kolektívnej osobnosti) sú extrémne zhustené in-formácie ľudského podvedomia, ktoré oplývajú na rozdiel od vedomia takmer neobmedzenou informačnou kapacitou.

Proces Tvorenia (S-trojenja) konkrétne
MIM

Západné prírodno-humanitné vedy sú naproti tomu postavené na kategóriách bazálne kognitívne socio-naturálne procesy paralyzujúceho egocentrického kaleidoskopu (ako chceš, tak obrátiš i vzťahy vzájomné medzi faktami tichými zostanú... Z gr. “mys-tikos” skryté vedomosti = 1. ezo-terika a 2. exo-therika je pre plebs verejne deklarovaná verzia = skrytá demo-goghia, či de-magóghia... odborne známy managorsky double-impact):

MECP

Matéria, Energia, Čas, Priestor

Ang. METS = matter, energy, time, space (skoncipované podľa najstarších záznamov pravdepodobne staroegyptskými kňazmi do filozoficko - náboženského systému pre otrokov. Na čele systému stál boh Amon-Ra – (Amen) v jeho analogických 4 obrazoch Net, Nef, Pašt, Sebek = systém METS, ktorý bol ďalej postupne v zrkadlovom obraze prekopírovaný do zapadných filozofií, „náboženstiev“ a oficiálnej vedy).

Pomocou týchto 4 kategórií nemožno tvoriť. Osoba myslia v systéme postavenom na základe MECP = METS má problém nachádzať príčinnú – dôsledkové vzťahy v každodenných situáciách. Má nevyhnutné ťažkosti interpretovať vzťahy medzi faktami tak, aby bola schopná odhadnúť prebiehajúce objektívne a subjektívne tendencie, a tak riadiť svoj osud. Je teda ľahko manipulovateľná.

Kategórie sú najvyššie abstrakcie, logické pojmy, výroky o bytí (Aristoteles – základy vedeckého myslenia – abstrahovanie - vytváranie základných pojmov o bytí a ich vzťahov - základné vzorce správania sa prírody a spoločnosti).

Kategórie sú jadrom myšlienkového, operačného systému ľudského intelektu.

Človek je Tvorca. Je to jedna z jeho základných potrieb, ako aj dýchať, jesť, ...

19. Človek má 7 základných zmyslov

5 klasických: zrak, sluch, čuch, chuť, hmat,

6. zmysel: **Intuícia** – vnímanie miery (prítomných všeobecných pravidiel v prírode a spoločnosti a zmeny tendencie ich vývoja)

7. zmysel: **Svedomie** – kolektívne vedomie a podvedomie spojené s vševesmírnou Mierou (HNR) a ňou nastavenými pravidlami. Človek pracujúci aktívne s intuíciou vníma zmeny stavu svojho okolia, pomocou emócií a rozumu ich vyhodnocuje v rámci svojich cieľov a rozhoduje sa ku kooperácii s odhadnutými dlhodobými a krátkodobými cieľmi HNR, alebo proti. V prípade chybného odhadu a všeobecného zhoršenia situácie nasledujú kroky **BOZP psychohygieny**.

20. Dostatočne univerzálna funkcia tvorenia (s-tvorenia)

Ako tvoríme?

Vedome vnímame 15 – 16 bit/s = 7 - 9 rozlíšení typu áno/nie

(napr. obrázky filmu sa nám pri frekvencii väčšej ako 16 obr./s začínajú zlievať v plynulý film, t.j. postupne pri tejto rýchlosti strácame schopnosť identifikácie jednotlivých obrázkov).

Pri opísaní ľubovoľného životného problému (= rozdiel medzi želanou a skutočnou situáciou) v termínoch tvorenia (riadenia situácie, osudu) celkové číslo súčasne používaných kategórií naozaj neprevyšuje 9:

1. vektor cieľov
2. vektor aktuálneho stavu
3. vektor chýb nášho procesu tvorenia (riadenia situácie)
4. plná funkcia riadenia
5. súhrn koncepcii riadenia (cieľových funkcií riadenia)
6. vektor riadiaceho pôsobenia
7. štruktúrny spôsob riadenia
8. bezštruktúrny spôsob riadenia
9. kontrola rovnovážneho režimu v rámci jeho priebehu medzi danými referenčnými hodnotami (silné a slabé riadiace manévry)

Podvedomé vnímanie v podstate nemá obmedzenia.

Informácia sa nahráva do podvedomia ako na pevný disk. Sú ich miliardy.

V daný moment však potrebujem na dané riešenie problému vždy jednu konkrétnu informáciu.

Pri vzniku problému prichádza informácia. Môžeš ju vnímať, alebo nie.

Preto je tak dôležitá **disciplína myslenia**.

Svetonázor podmieňuje dlhodobú pamäť. Prichádzajúca Informácia môže kaleidoskop (chaos) zväčšiť, ale môže aj pomôcť postupne zmeniť svetonázor na mozaiku.

Keď nevenuješ pozornosť prichádzajúcej informácii, pôjde do podvedomia.

Vnímanie, pozornosť, koncentrácia je podmienená **vôľou**, spomínanou **disciplínou myslenia**.

Schopnosť sústredenia sa na jednu konkrétnu potrebnú myšlienku v danej situácii.

V školstve sa jej bohužiaľ stále zatiaľ nevenuje dostatočná pozornosť.

Spracovanie (prehodnotenie) Informácie:

Na báze intelektu = indivíduu, prípadne kolektívu vlastnému algoritmu spracovania informácií závislému od miery chápania.

(z lat. Inteligentio = chápanie)

Pr.:

Inteligentný politik = Čo chápanie politik?

Poly-tykos (z gr. veľa názorov, zámerov, cieľov)

Intelekt je naviazaný na morálne štandardy: dobre, zle, neurčito

Pri skoncentrovaní mysle nastáva teda proces prehodnotenia informácií podľa svojich štandardov.

Plná funkcia riadenia, tvorenia:

1. Identifikácia nových faktorov v prostredí (informácií)
2. Formovanie stereotypu rozpoznávania týchto faktorov pre budúce podobné prípady
3. Porovnanie identifikovaného faktora s vlastným vektorom (hierarchiou) cieľov
Vzhľadom na jeho význam - použiteľnosť
4. Formovanie koncepcie riadenia (egoistická, alebo neegoistická), udržateľnej v zmysle predikcie
5. Organizácia štruktúr a algoritmov slúžiacich na dosiahnutie daných cieľov
6. Kontrola týchto štruktúr a ich koordinácia
7. Likvidácia vytvorených štruktúr v prípade dosiahnutia cieľov, straty kontroly nad štruktúrami, alebo ich udržiavanie s perspektívou použitia na ďalšie ciele.

21. 6 základných prostriedkov komunikácie (vedenia vojny)

1 – 5 sú základné úrovne vedenia informačnej vojny (kategórie zbraní) prostriedkami tichej, maskovanej genocídy s časovo vojenskými inžiniermi vypočítaným odloženým účinkom a posledná 6. kategória sa nazýva aj vojnou „horúcou“ (priama otvorená genocída). Nutnosť prechodu na prostriedky účtovno-predikčne problematickej konvenčno-jadrovej vojny je zároveň známkou hrubej negramotnosti vojenského štábu stojaceho za „štandardnou“ virtuálnou politikou neexistujúcich politických strán, prezidentov, monarchov, atď. „t.j. „Neschopnosti skutočného politického manažmentu „ (voľná citácia vojenského teoretika C. von Clausewitz 1780 - 1831).

1. Konceptuálne (kultúrologické matrice – série poskladaných systémov symbolov, so špecializovanými vzájomnými vzťahmi, charakteristických pre danú kultúru. Vytvárajú v podvedomí jednotlivcov a cieľových skupín príslušné príbehy v obrazoch. Umožňujú riadenie dlhodobých vzorcov správania pomocou príbehov v náboženstve, rozhlase, filmoch, médiách = dlhodobé (slabé, pomalé) manévry).

Metodo-lógia spracovania in-formácií patrí k prvej prioritě a ťahá sa všetkými ostatnými info-technologickými spôsobmi komunikácie (pri zneužití: Spôsobmi vedenia vojny)

2. Chronologické (faktologické) – zmeny v časovej osi h-is-tórie = (korporátnej interpretácii dejinných faktov subjektom riadenia vzhľadom na objekt – cieľovú skupinu),

Výmena úrovni chápania vzťahov medzi faktami (faktológiou):

„Nie čo chápem, ale ako to chápem!“

„Všetko môže byť na istej úrovni chápania pravdou.“

Finta je v odhade úrovne chápania riadeného objektu a namixovania kock-tailu právd, poloprávd a lží (na inej úrovni chápania) na mieru jedinca (kolektívu) a tým získanie štatistickej kontroly nad v jeho podvedomí vzniknutým chaosom.

Pr.: Biblia - deštrukcia vnemovej chronológie.

Všetko v nej napísané je na príslušných úrovniach pravda.

Problémom (a zneužívanou príležitosťou a-sociálnych programátorov) je mixovanie úrovni chápania pre obeť(objekty) podľa potreby ad-hoc (determinizácia nevyhnutnej zombifikácie vyznavačov diela imitujúceho monoteizmus dvoma Bohmi - 1. miluje a pomáha a 2.vraždí a ničí - výsledok: kolektívna schizofrénia, psychózy cieľovej skupiny a jej jednotlivcov - bateriek ovládanej kolektívnej osobnosti, agregátneho podprahovo-emočného modulu).

Pr.: Islam - priama deštrukcia časovej chronológie.

Reforma a kanonizácia Koránu osobami z pozadia kalifa Utmana cca. 650 A.D., t.j. zoradenie súr približne od najdlhšej po najkratšiu (s výnimkou prvej) a tým de-facto rozbitie celkovej návaznosti, celostnosti jedného príbehu, kontextu celkového mozaikového zjavenia(?) Koránu.

3. Ideológia = „náboženstvá“, filozofie, formy, ktorými sa koncepcia informačnej pyramídy moci zadržiavania informácií)implikuje do podvedomia jednotlivca a kolektívu, masy. Systém dogiem a „zasvätení“ – hierarchizácia, v tomto zmysle aj vedy – hierarchia titulov, „autorské práva“, ..., dnes hlavne médiá (televízia, kino, rozhlas...).

Príbeh zo starých gréckych bájí a povestí:

P-ar-zeus (syn Dia a Danae, dcery Akrisia, kráľa Argu) chce zachrániť krásnu Andromedu. Aby zabil obrovskú morskú príšeru, ktorá ju ide zabiť, musí odňať Gorgone Medúse hlavu a ukázať ju netvorovi. Každý, kto sa totiž pozrie Medúze do očí, skamenie. Perzeus použije svoj lesklý štít ako zrkadlo, aby mohol Medúze pozrieť do očí, bojovať s ňou a poraziť ju, čo sa mu aj podarí.

Dnešné médiá sú v tomto zmysle z pohľadu chápaného občana (nie ovčana) použiteľné ako Perzeov zrkadlový štít, umožňujúci pohľad priamo do očí a mysle GPP (ich hodnotenia situácie a postoja), keďže tento Polyfémov Ni(e)kto ich nepriamo a priamo evidentne používa pre svoje mocenské záujmy. Minimálne logicky vždy existovali snahy o kontrolu tak mocného nástroja riadenia verejnej mienky, podvedomia a trhu. Že by boli „elity“ v podstate s neobmedzenými finančnými prostriedkami dlhodobo v tejto snahe neúspešné, je vysoko nepravdepodobné.

4. Kreditno-finančné - úročenie, fiat money (nekryté peniaze) – podľa Biblického Deuteronomia 23:19 – 20:

„Svojmu bratovi nebudeš požičiavať na úrok, na žiadny úrok ani za striebro, ani za pokrm, ani za čokoľvek, čo sa sa požičiava na úrok. Cudzincovi môžeš požičať na úrok, ale svojmu bratovi na úrok požičiavať nemôžeš, aby ti Hospodin?, tvoj boh, požehnal vo všetkom, k čomu priložíš svoju ruku na zemi, ktorú ideš obsadiť“..

Biblia – St. zák. Deuteronomium 28:12

„...budeš požičiavať mnohým národom, ale sám si nebudeš musieť požičiavať. Hospodin? Ťa učiní hlavou a nie chvostom, budeš vždy stúpať vyššie a neklesneš nižšie, ak budeš poslúchať príkazy Hospodina?, svojho boha, ktoré ti dnes udeľujem, aby si ich prísne dodržiaval.“

Biblia – St. zák. Izaiáš 60:10 – 12:

„Cudzinci vystavajú tvoje hradby a ich králi ti budú k službám.. Národy a kráľovstvá, ktoré by ti neslúžili, zahynú. Takéto národy prepadnú úplnej skaze.“

– krátka jednoduchá sociologická doktrína slúžiaca na koncentrovanie k moci potrebných prostriedkov.

Ide o zabezpečenie zdrojov administrátorov procesu globálnej fašizácie spoločnosti a ďalších možností vyplývajúcich z kontroly trhu a burzy širokou paletou prostriedkov až po médiá.

5. Prostriedky priamej genocídy – alkohol, tabak a ostatné druhy drog, niektoré očkovania a kozmetika + niektoré druhy vysokofrekvenčnej hudby.

T.j. „psychická“ a tzv. „fyzická“ závislosť, samovraždy, no hlavne vyšachovanie prirodzených mechanizmov základnej bezpečnosti psychohygieny. Ide o vstupnú bránu do podvedomia cieľovej skupiny. Štatisticky identifikované, vyhodnotené a riadené stereotypy, kolektívno-individuálne psychózy umožňujú následnú efektívnejšiu kontrolu (prípadne paralýzu, či elimináciu) na vyšších vojenských prioritách.

6. Klasické tzv. horúce zbrane – „od noža po raketu“ používané v podstate výnimočne v pomere k ostatným prostriedkom komunikácie.

Posledné prostriedky sa používajú iba na korekciu výkyvu tendencií kontrolovaných dlhodobými prvými 3 - 4 manévrami. Najmä posledné operácie riadenia globálnej a lokálnej politiky, postavené na prostriedkoch 5. a hlavne 6. skupiny, sú nákladné, rizikové a pomerne neefektívne.

22. Podstata politiky a ekonomiky kreditno-finančného systému

Úlohou koordinačného centra, centier, je vytvoriť priestor na realizáciu tvorivého potenciálu obyvateľstva. Primárny cieľ je základné materiálne zabezpečenie obyvateľstva, nie luxus „s vysokou pridanou hodnotou“, ktorý je aj z hľadiska riadených investícií sekundárny.

Základné predpoklady fungujúceho kreditno-finančného systému:

Postupný prechod na krytie meny Energojednotkami a zrušenie úročenia na 0. Paralelné zavádzanie LET-systémov, či iných Časovo-kvalitatívnych jednotiek, prípadne dočasne prechodne lokálne aj krytím drahými kovmi. Oba systémy sa budú dopĺňať a postupne konvergovať.

Zdaňovanie sa presunie smerom od dane z príjmu (postupne sa minimalizuje, až zruší) smerom k zvýšeniu DPH (hlavne na prácu strojov). Technologická dividenda sa bude premietiť nie do inflácie a koncentrácie vzniknutých prostriedkov do rúk pár jednotlivcov kontrolujúcich inflačný systém (tlačenie ničím nekrytých peňazí resp. krytých iba fiktívne dlhom) a burzu, ale do deflácie a tzv. základného platu. Bude tak možné plánovať budúcnosť pre celú spoločnosť. Banky sa zmenia na investičné spoločnosti so zameraním na efektívnu distribúciu obeživa (príp. s trendom k neziskovkám – to je na diskusiu).

Súčet hodnoty tovarov a služieb = súčtu hodnoty obeživa, pričom tento pomer musí byť konštantný, poprípade stúpať (deflácia), aby bolo možné pri istote základného materiálneho zabezpečenia plánovať budúcnosť jednotlivca, rodiny a spoločnosti. Pri neustálej inflácii (dnes stúpa dokonca niekedy exponenciálne a skokovo) je zámerne vytvárané nestabilné prostredie a stres ako jeden z predpokladov ľahšej manipulácie jednotlivcom a spoločnosťou. Kedysi bola všetka práca (výroba, stavebníctvo, doprava, ...) vykonávaná ľudskými a zvieracími svalmi. Platenie obilím, mäsom, či zlatom ako invariantom mohlo byť opodstatnené. Dnes tieto navrhované invarianty nemajú proporcionálny súvis s dynamikou (časovou zmenou) rozvoja ekonomiky.

Objem výroby a služieb dnes na 95% zodpovedá výrobe energie. Po odstránení najvyššej, t.j. úrokovej zložky ceny - oficiálnej a skrytej (umelé zaúverovanie občanov, spoločností jednotlivých odvetví hospodárstva a štátu ako celku) je cena energie kľúčovou pri cenotvorbe (trhovej hodnote výrobku). Ako sa hovorí: Miera zaúverovanosti obyvateľstva a štátu je proporcionálna miere jeho kontroly. Výmennou jednotkou nie tak vzdialenej budúcnosti sa preto javí byť kWh a jej rôzne pomery.

Z toho vyplýva tzv. Štandard Energozabezpečenia prostriedkov výmeny danej krajiny.

Štandard energetickej bezpečnosti - ŠEB:

T (tovary) + S (služby) =

Energetický štandard (invariant v kWh)

x

Energopotenciál krajiny (súčet kapacity výroby elektriny)

Ekonomika bude zameraná na tzv. demograficky podmienené potreby (= objektívne nutné pre možnosť realizácie geneticky podmieneného potenciálu človeka) vyjadrené zatiaľ minimálnou mzdou, neskor transformovanou do deflačne navyšovaného základného platu namiesto paraziticko-degradačných potrieb samozvanej elity ("2 mercedesy v garáži, 100 - 500 násobok platu bežného zamestnanca" namiesto max. 5 násobku podľa stupňa zodpovednosti) neplniacej si svoje manažérske úlohy zvyšovania kvality riadenia. (Miera nekvality riadenia je proporcionálna inflácii.)

Obnovenie konaní štátnych zástupcov ohľadom trestnoprávnej zodpovednosti za akýkoľvek úrok (systematickú krádež na báze zločinného spolčovania a falšovania obeživa pri pokuse o krytie dlhom). Tak, ako to v podstate vždy v dejinách bolo.

Pri nejasnostiach či ide o priamy úrok, alebo jeho skrytú formu, zasadá komisia špecialistov ako v investičných bezúročných bankách v mnohých moslimských krajinách.

Peniaze (v akéjkolvek forme v zmysle tzv. burzových operácií, špekulácii) nesmú byť hodnotou samy o sebe, ale iba merítkom výmeny (ohodnotenia). Peniaze nesmú produkovať ďalšie peniaze.

V prenesenom zmysle peniaze produkujú nové peniaze vtedy, keď sú skutočnou investíciou. T.j. sú naviazané na reálne objektívne potrebné a vytvorené tovary a služby.

Ak sa nové obeživo na zvýšené množstvo (kvalitu) tovarov a služieb nevytlačí, prirodzená deflácia rozdelí benefit primárnej demograficky podmienenej výroby medzi najnižšiu vrstvu populácie.

Inak sa zákonite vždy dopracujeme k fašizmu. Úročenie, ako princíp, je základným pilierom korporátneho fašizmu elít. Elitológia, resp. tzv. sociológia elít je odbor v rámci sociálnej psychológie vyučovaný posledných pár rokov aj na niektorých štátnych univerzitách. Dnes propagovaný význam slova „konšpirácia“ je samozrejme deformovaný, cielene skompromitovaný, tak ako aj napríklad význam slova fundamentálny napr. vo vzťahu k „náboženstvám“. Dnešný prepracovaný systém eufemizmov typu série „obranných vojen“ cit. G.W.Bush, v rôznych častiach sveta, „bombardovania s humanitárnych dôvodov“ – cit. V.Havel, ... len podtrháva podstatu nastavenia systému, v ktorom žijeme a Konceptu jeho primárneho nastavenia. Vo všeobecnosti je západný, biblický koncept riadenia kultúry systémom so zakrytými kódmi (napr. Windows). „Nekradni!“ A keď už kradneš, tak aspoň jemne a kultúrne pomocou doktríny 2. Izaiášovho zákona: „Druhým dáš na úver a svojmu bratovi nie, a budeš vládnuť nad mnohými krajinami a ich synovia a dcéry budú tvojimi sluhami...“, Boh je Pán a máš sa mu klaňať (zvykni si na ohnutý chrbát), ľudia sa už rodia hriešni, cisárovo daj cisárovi (je daný „Bohom“ a politiku radšej nerieš), fixácia na apokalypsu, negatívny pojem „zla“ namiesto pojmu niečoho mimo Miery, niečoho, čo brzdí, prípadne vychýľuje optimálny vývoj, zvratená glorifikácia utrpenia a kríža ako jeho symbolu... V zásade vždy navonok na prvý pohľad ohlasuje opak toho, čo koná. Platí to nie pre celú „demokratickú“ populáciu, ale skoro pre všetko jej Normálne štatistické rozdelenie v tvare Gaussovej krivky. Je základnou charakteristikou prírody a spoločnosti a kľúčovým prvkom chápania spojitosti ich fungovania a z toho vyplývajúcich možností ovplyvňovania chodu jej tendencii = riadenia. Systém Sociálnej bezpečnosti je v tomto zmysle operák s odkrytými kódmi, jadrom. Ašpiruje byť alternatívou k dnešnému nefunkčnému systému (katastrofa ekologická, ekonomická, finančná, sociálna, filozofická, ...) Úročenie slúži na zabezpečenie zdrojov. Ak chceme fašizmus, tak ho samozrejme ponechajme. Je to na ľuďoch. K „argumentu“, že veď ľudia ho chcú, „trh“ ho chce - Keď niekto bude chcieť heroin, tak ho potom radšej tiež rýchlo zlegalizujme. Prípadne zavedme jeho propagáciu a trhovú distribúciu, aby boli ľudia v klúde a pohode! Veď trh „herák“ predsa chce a určite bude chcieť viac! Zombikonzumenti budú mať z neho dobrý pocit, tupý úsmev na tvári a nebudú mať schopnosť a čas identifikovať a riešiť problémy, bugy = buck-y systému.

23. BOZP (základy psychohygieny)

1. Neustále pracovanie na zdokonalení intuície, vnímania Miery a morálnych štandardov.

Zdravé primerané hľadanie súvislostí v prebiehajúcich procesoch vo svojom okolí.

HNR hovorí s každým osobne, nie sprostredkovane cez hierarchické štruktúry (kňazov, guru, profesorov, či iné tzv. authority) prostredníctvom zmien v životných okolnostiach. Kladné zmeny

znamenaajú vo všeobecnosti zlepšujúcu sa mieru chápania a postoj danej osoby k životu. Máme totiž nielen slobodu vôle, ale v prvom rade slobodu výberu postoja (rozum – neustále samovzdelávanie zamerané na celoživotné zvyšovanie miery chápania a vylepšovanie vlastných a kolektívnych morálnych štandardov). Potom nasleduje sloboda vôle k realizácii tohto postoja. Ako sa hovorí: „Je vôľa, je človek. Nie je vôľa, nie je človek“.

2. Ak nastane problém, analyzovať, ako k nemu došlo čo možno najďalej do minulosti. Podľa možnosti identifikovať bod odklonu od optima (obecne prospešnej tendencie z dielne HNR zameranej na sebarealizáciu každého individua daného kolektívu = každý tu má svoju jedinečnú úlohu).

3. V prípade vážnejších životných komplikácii nepanikáriť a minimálne 3 - 4 dni nekonzumovať alkohol, cigarety a iné drogy, jesť ľahkú stravu (bezmäsitú), piť len vodu a ísť aspoň na dve - tri hodiny do prírody (etymologicky pri rode), do lesa. Liečenie v každej kultúre sa vždy začínalo diétou a hudbou. Organizmus sa prečistí. Stabilizujú sa základné individuálne prirodzené kmitočty subsystémov – jednotlivých buniek, orgánov a celku. Následne sa vyladí hmota mozgu, synapsy medzi neurónami, ktoré sú zobrazením intelektu. Ľudský mozog slúži zároveň ako anténa na príjem informácii. Následne stačí požiadať HNR o radu a ona príde vo forme vnuknutia v obraze, alebo sérii obrazov (ľudská psychika je postavená na vnímaní v obrazoch). Príbeh v symboloch. V ňom je vždy riešenie. Človek ho interpretuje a prehodnotí aj podľa neho svoje stereotypy správania. Pri správnej interpretácii a korekcii správania, sa situácia zlepší, pri nesprávnej zostane v lepšom prípade nemenná a algoritmus nastavený na riešenie potencionálne fatálnej situácie treba zopakovať.

4. Priama práca s podvedomím v spánku. Podmienky ako v bode č. 3. Pred spaním sa spýtam HNR ako riešiť daný problém (niekde sa to volá modlitba). Príde sen, alebo niekoľko snov. Príbehy. Ráno, pred tým, než vstanem, než otvorím oči, snažím sa spomenúť si na sen/sny, ktoré prebehli počas REM fázy spánku a ak boli nejaké mimo nej, aj na tie. Prípadne ich zapíšem. Následne hľadám spojitost medzi problémom, ktorý ma trápi, mojimi stereotypmi správania sa podmienenými kultúrou, ktorej som súčasťou a príbehom v symboloch, ktorý sa mi sníval. V snoch sa situácie, skúsenosti, ktoré som počas minulého dňa vedome zažil stretávajú s mojím podvedomím (skúsenosťami z predchádzajúcich dní, týždňov, rokov, .. z generácii predkov, ..) a dopĺňajú ho. Zároveň moje vedomie prijíma od môjho podvedomia nevedome korekčné impulzy. V politike (poli-tykos = veľa názorov – každý má pohľad názor, ciele, t.j. každý je v politike - aj „nemám názor“ je názor a „nemám cieľ“ je cieľ) sa dá podvedomie charakterizovať ako konzervativizmus a vedomie (prítomná možnosť výberu) ako liberalizmus. Samozrejme nemôže byť jedno bez druhého. Preto staré známe „Divide et impera!“, či „Vulpes iungere!“ Čiže, „Vyberte si jeden z dvoch extrémov, z ktorých každý jeden je bez druhého nefunkčný...“ No HNR (Boh), ako najvyššia a jediná autorita so svojimi pravidlami a cieľmi, zasahuje do procesu zladovania môjho vedomia a podvedomia aj v sne. Následne pokračujem ako v bode tri a snažím sa príbeh primerane interpretovať. Je samozrejme možné radiť sa s blízkymi ľuďmi, ktorí ma dobre poznajú a aj s cudzími, ktorí majú na mňa a môj príbeh pohľad s väčšieho odstupu. Konečná interpretácia a jej aplikácia do života ja však na mne. V prvom rade totiž ja nesiem zodpovednosť za svoj život a stupeň kooperácie, či brzdenia cieľov HNR.

Ako hovorí jedno zo základných pravidiel:

„Postavenie zaväzuje. Ak nezaväzuje, tak zabíja.“

Viera v Boha je ateizmus. On nie je Pán. Neverím v svojho Otca, ale svojmu Otcovi.

Verím teda Bohu a nie v neho. Snažím sa chápať jeho ciele a vedome na nich kooperovať. Naplniť potenciál daný mne osobne od môjho Otca v rámci získavania jeho osobných skúseností cezo mňa, ako jeho dieťaťa.

Pravý Človek sa teda má cítiť ako námestník HNR (Boha) na Zemi. Je jeho dieťa, dedič s plnou právnou mocou. Má konať v jeho mene a dôverovať mu. HNR (Boh) nie je masochista, nechce aby sme sa trápili v jeho a našom spoločnom diele.

24. Cvičenia

1. Hľadanie obrazu svojej psychiky a identifikácia vlastného morálneho štandardu.
Podľa ľudovej rozprávky „Zrkadielko zrkadielko povedz že mi...“

Napíš si na papier pod seba 10 vecí, ktoré sú pre Teba v živote dôležité.
Následne ich zorad' od najdôležitejšej po najmenej dôležitú (= Vektor cieľov)
A voilá... pozri sa do zrkadla, čo si za človeka?..resp. či si vôbec Človek? :)

2. Aktivácia intelektu (algori(y)tmu) danej osoby zameraná na schopnosť identifikácie procesov prebiehajúcich v našom okolí a ich hierarchičnosť. Vo vesmíre nie je nič statické. Čas prejavovania sa efektu = rádovo týždne, až mesiace. Závisí od dominujúceho typu psychiky danej osoby = miery chápania štruktúry svojho okolia a postoja k nemu = úroveň ponímania sveta a svetonázor = postoj (mozaika vs. náhoda, ego vs. neegoistický postoj k životu a svetu), životosprávy = fyzického stavu,..
Otázka na začiatku hry: „Čo je to čas?“
Ide o hru s časom, ako symbolom pre akékoľvek iné prebiehajúce procesy. Uvedomenie si podstaty času ako vzájomného vzťahu 2. procesov (kmitavých, lebo iné nie sú), pričom jeden vezmem ako etalón. Tradične sa zvykne používať ako etalón jedna z foriem astronomického času, napr. Kmitanie (rotačné) Zeme okolo Slnka.

Na záver príbeh:

Žil raz šéf zbojníkov a keď zacítil, že jeho čas sa kráti, ide za pustovníkom a pýta sa ho:
„Čo mám robiť? Veľa ľudí a nepekných činov mám na svedomí...“
Pustovník mu hovorí: „Pozri na tento veľký dub, ktorý by ani 5 chlapov neobjalo.
Tým nožom, ktorým si zbíjal ho odrež a bude ti odpustené!“
Zbojník reže rok, dva a vidí, že ho ani za 3 celé životy neodreže.
Smutne teda sedí pod dubom. Vtom zbadá, ako oproti na ceste iní zbojníci prepadnú okoloidúceho.
Skočí medzi nich a povesť zachráni, načo zrazu obrovský dub sám od seba spadne..

Sú dva základné prístupy čitateľov k materiálu MIM:

1. druh re-akcie:

„Čo je tu vlastne neznáme? Ved' všetko v tejto práci sú obecne dávno zdravému sedliackemu rozumu známe veci.“

Naša odpoveď: „Áno, presne tak!“

2. druh re-akcie:

„Je tu veľa neznámych výrazov!“

Naša opoveď: „Uvedte, prosím, aspoň jeden okrem slova Globálny Prediktor (Parazit), ktorý sme vedome vyvinuli na popis existujúceho, no nepopísaného javu v zmysle dôsledkov príslovia:

„Čo nie je pomenované, akoby neexistovalo.“, pretože sa s tým problematcky narába (predpovedá a koriguje správanie daného procesu).

Kolektív autorov U.DOS

Slovensko, 5. marca – 19. júna 2011
Prepracované v máji 2013